

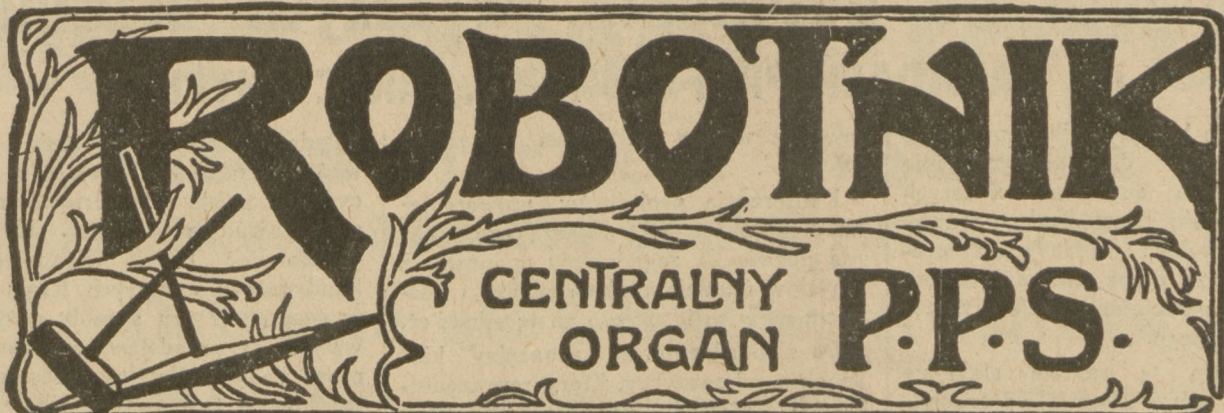
NIECH ŻYJE RZĄD ROBOTNICZY I WŁOSCIANSKI

Redakcja przyjmuje interesantów od 1 i pół do 3 po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.

Administracja czynna od 9 do 5 bez przerwy
Kasa czynna od 12 do 2-jej.

Opłata pocztowa uliszczona ryczałtem

NIECH ŻYJE SOCJALIZM!

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 776-70.

DYREKCJA — tel. 720-13.

ADMINISTRACJA — tel. 313-80.

DRUKARNIA — tel. 773-43.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. 172

CENA NUMERU 20 GROSZY

TRAGIFARSA

W ciągu dwóch dni obradowały w Warszawie dwie pokłócone ze sobą organizacje zawodowe: związki *Ja-worowskiego* i *Moraczewskiego*.

Tamte znajdują się pod kierownictwem BBS., te pod kierownictwem B. B.

Jedne i drugie są „klasowe”. Ale „klasowość” związków *Moraczewskiego* wkrótce rozpułynie się w solidarystycznie — faszystowskich związkach, z którymi się połączą w jedną „państwową” organizację, tracąc w ten sposób nietylko urojoną „klasowość”, ale wszelką samodzielność, a więc i wartość dla ruchu robotniczego. „Klasowość” zaś związków *Ja-worowskiego* wyrażać się będzie w szumnych, „rewolucyjnych” frazesach, którym nie będą towarzyszyły żadne czyny. Hołdowniczy stosunek do *Piłsudskiego*, zapewnia tym związkom bezkarność za „rewolucyjną” gadaninę. A Rząd chętnie widzi i nawet popiera taką „rewolucyjność” w gębie: woli on mieć do czynienia z dziesiątkami najbardziej „rewolucyjnie” wrzeszczących a bezsilnych związeków, niż z jedną silną, niezależną, świadomą swych dróg i celów klasową organizacją zawodową.

Obie poróżnione ze sobą „bratnie” organizacje powzięły szereg uchwał i rezolucji, które wobec zależności tych organizacji od sanacji są prosto szczyderstwem z klasy robotniczej i jej nędzy.

Bo czyż można nazwać inaczej żądania, co do których działacze obu prorzadowych organizacji doskonale wiedzą, że sanacja nietylko tych żądań nie uwzględni, lecz przeciwnie: że zamierzenia sanacji idą w kierunku wręcz odwrotnym, niż te żądania?

Oto m. in. zjazdy domagały się rychłego wprowadzenia ubezpieczenia robotników na starość i rozszerzenia ustawy o ubezpieczeniu bezrobotnych, by wszyscy pozbawieni pracy otrzymywali zasiłki; skrócenia czasu pracy do 40 godzin tygodniowo i wprowadzenia Izby Pracy; robot inwetycyjnych. Na zjeździe BBS. domagano się jeszcze wejścia w życie ustawy, rozciągającej ubezpieczenie od bezrobocia na młodocianych i małe warsztaty, żądano powiększenia płac w miarę wzrostu wydajności pracy, żądano kontroli nad produkcją i t. d.

Tak wyglądają aktualne żądania sanacyjnych związków zawodowych. A co na to odpowiadają sanacyjni przedsiębiorcy, a więc towarzysze czy pół-towarzysze polityczni tych związków? Sanacyjni „Prawda”, organ łódzkich fabrykantów odpowiada, że trzeba... przekreślić instytucje i urządzenie społeczne, bo służą grupom i jednej klasie, a „wyszerpują ogół”, że należy czas pracy przedłużyć do normy... przedwojennej (!!), czyli do 10, 12 godzin dziennie.

A „Przemysł Metalowy”, organ przemysłowców nazywa 8-godzinny dzień pracy... zbrodnią nad produkcją i rabunkiem nad Państwem!!!

Lecz może sanacja jako całość, może BB. jako organizacja „państwowa” pójdzie na złoty środek, może w interesie Państwa „uzgodni” sprzeczne żądania kapitału i pracy? Toż to właśnie ma być głównym i jedynym zadaniem tego tworu.

Nic podobnego. Nikt inny jak min. *Matuszewski* w swej głośnej mowie senackiej zapowiedział rewizję ustawodawstwa w kierunku, któryby umożliwił... wydanie oszczędności w wydatkach budżetowych. A więc rewizja ustawy o ubezpieczeniu bezrobotnych, rewizja ustawy o reformie rolnej, o szkolnictwie powszechnym. Rewizja, oczywiście, korzystna dla Skarbu, a kosztem bezrobotnych, szkolnictwa powszechnego, ludu materialnego i bezrolnego.

Już 380.660 bezrobotnych PRAWIE 200.000 POZBAWIONYCH ZAROBKÓW GINIE Z GŁODU

Podług danych państwowych urzędów pośrednictwa pracy, tygodniowe sprawozdanie z rynku pracy za okres od 15 do 21 marca włącznie wykazuje 380.660 bezrobotnych.

W stosunku do poprzedniego tygodnia liczba bezrobotnych zwiększyła się o 4.246.

Zasiłki ustawowe pobrało

199.527 bezrobotnych.

W ten sposób bezrobocie w poszczególnych okręgach wynosiło na dzień 21 marca: woj. śląskie 66.365, Łódź miasto 36.434, Sosnowiec 21.555, Poznań 17.681, Częstochowa 16.397, Łódź okrąg 13.951, Warszawa okrąg 11.822, Kraków 11.734, Bydgoszcz 11.435, Lwów 8.849, Włocławek 8.619, Drohobycz 7.451, Piotrków i Chrzanów po 7.350, Białystok 7.230,

Ostrów 6.840, Biała 6.549, Żyrardów 6.366, Stanisławów 6.073, Przemysł 5.873, Tczew 5.676, Kalisz 5.274, Nowy Sącz 5.282, Lublin 5.117, Wilno 4.895, Grudziądz 4.273, Kielce 4.239, Gdynia 4.111, Brześć n/B. 3.761, Równe 3.701, Toruń 3.631, Grodno 2.888, Ostrowiec 2.472, Siedlce 2.124, Baranowice 1.228 i Tarnopol 1.081.

Zwyżka cen na całej linii JAK WYGLĄDA W PRAKTYCE SŁYNNY „AKCJA ZNIŻKOWA”?

(Telefonem z kodzi od własnego korespondenta)

Do Komisji Cennikowej przy Magistracie zwrócili się piekarze i rzeźnicy w sprawie podwyższenia cennika. Domagano się podwyższenia od 15—25%. Rozpatrzyć sprawę, Magistrat uchwalił cennik niższy, aniżeli domagali się producenci. Niezadowoleni z decyzji Magistratu rzeźnicy, zwrócili się ze skargą na Magistrat do Województwa. Województwo poleciło zwołać ponownie Komisję Cennikową, ewentualnie ustalić cennik według życzeń i kalkulacji rzeźników.

Od jutra obowiązuje cennik wyższy

na pieczywo, który zatwierdziło Min. Spraw Wewn. o czym Urząd wojewódzki zawiadomił Magistrat.

Cenę chleba podwyższono z 65 do 75 gr. za bochenek 2-kilowy. W ten sposób cena chleba w Łodzi będzie wyższa od ceny, która obowiązywała w chwili rozpoczęcia przez Rząd rozreklamowanej akcji obniżenia cen.

PRZECIWKO OBNIŻCE PŁAC

W dniu wczorajszym odbyło się posiedzenie przedstawicieli 30 związków

pracowniczych w sprawie podjęcia walki przeciwko akcji obniżenia płac. Celem usprawnienia akcji, podzielono organizacje pracownicze na 4 sekcje: włókienniczą, pracowników państwowych i samorządowych, bankowych i ubezpieczeniowych, handlowych i biurowych.

Charakterystycznym jest, że w tej akcji zwracającej się swym ostrzem przede wszystkim przeciwko poczynaniom Rządu, biorą również udział Związki, na czele których stoją działacze „sanacyjni”.

Pochód bezrobocia na Śląsku Atak na płace robotnicze

W ostatnim tygodniu liczba bezrobotnych na Śląsku wzrosła o 1280 osób i wynosi dziś 66.365 OSÓB.

Zasiłki pobiera 36.392 bezrobotnych, a z tej liczby 10.271 z państwowej pomocy doraźnej.

Górników bez pracy jest obecnie 7504.

KAPITAŁIŚCI ŻĄDAJĄ OBNIŻKI PŁAC W HUTNICTWIE ŻELAZA O 7 PROC.

Niedawno Minister Pracy gen. HUBICKI zatwierdził wyrok Komisji Arbitrażowej, obniżający płace w hutnictwie cyrkowem na Śląsku o przeciętnie 7%.

Obecnie zaś kapitaliści dążą do OBNIŻENIA PŁAC W HUTNICTWIE ŻELAZA. Zawiadomili już Związek Ro-

botników Przemysłu Metalowego w Katowicach, ŻE ŻĄDAJĄ 7% OBNIŻKI.

Pozatem żądają obniżenia płac akordowych — i to aż o 50% tego, co robotnik zarabia ponad t. zw. orientacyjne płace akordowe. Tłumaczy się tem, że wyższych zarobków robotnik

nie osiąga swoją pracowitością, ale dzięki udoskonaleniom technicznym. Jest to więc jedna z dalszych sztuczek kapitalistycznych. Przez pędzenie robotnika do coraz większej wydajności, dopięli swego celu, a obecnie chcą się podzielić korzyścią z robotnikiem...

REDUKCJE, REDUKCJE, REDUKCJE...

W wyniku konferencji kapitalistów z Komisarzem Demobilizacyjnym, władze zezwoliły na redukcję 430 GÓRNIKÓW a to:

a) NA KOPALNI „PAWEŁ” 100 LU-

DZI;
b) NA KOPALNI „LITANDRA” 140 LUDZI;
c) NA KOPALNI „GOTHARD” — 200 LUDZI.

Pozatem władze zezwoliły na wyrzucenie z pracy 70 ROBOTNIKÓW Z HUTY „SILESJA” W LIPIANACH, z czego 50 dostanie trwały „urlop bezpłatny”.

PRZEMYSŁ DRZEWNY NA ŚLĄSKU WYSUNĄŁ ŻĄDANIE 15 PROC. OBNIŻKI PŁAC

W PRZEMYSLE DRZEWNYM na Śląsku przed 14 dniami wypowiedzieli przemysłowcy TARYFĘ ZAROBKOWĄ wszystkim robotnikom.

Na poniedziałkowych pertraktacjach,

gdzie robotników zastępował tow. MONTYKA, wysunęli przemysłowcy żądanie 15%-OWEJ OBNIŻKI PŁAC. Tłumaczyli się oni „dumpingiem sowieckim” i t. p.

Przedstawiciel robotników zbił do-

szcześnie tę całą „argumentację”. Do porozumienia nie doszło. Przypuszczalnie kapitaliści uciekną się pod opiekę skrzydła rządowej KOMISJI ARBITRAŻOWEJ.

Mało tego. Ma być dalej „wzmocnione” życie gospodarcze w myśl najgorętszych pragnień sfer gospodarczych, to jest drogą rewizji ustawodawstwa społecznego kosztem robotników i pracowników. Pierwsze jaskółki tego „programu” mamy już m. in. w projekcie opłat w Kasach Chorych.

Do kogo więc zwracają się sanacyjne „klasowe” związki zawodowe ze swymi żądaniami i protestami, sko-

ro nietylko towarzysze wspólnej „ideologii”, ale też sterownicy Państwa są wręcz przeciw nim?

Związki te uprawiają cyniczną demagogię i oszukują klasę robotniczą. Szczegółem cynizmu jest zapowiedź, że scalenie grupy *Moraczewskiego* z innymi grupkami, drżącymi w łonie B. B., przyniesie robotnikom „zupełne wyzwolenie (!)”. Tak, „wyzwolenie” z samodzielności ruchu robotniczego, z dotychczasowych zdoby-

czy społecznych, wywalczonych przez klasowe związki zawodowe i P. P. S. w pierwszych latach niepodległości.

Każdy świadomy i uczciwy robotnik z pogardą odwróci się od tych rozbijaczy ruchu robotniczego, którzy teraz sami są ofiarą swej rozbijackiej roboty i — chcąc nie chcąc — muszą się wlec w ogień sanacji, zdani na jej łaskę i niełaskę.

J. M. B.

C. K. W.

Dalszy ciąg posiedzenia C. K. W. P. S. odbędzie się w piątek, dn. 27 marca, o godz. 10 r. w lokalu ZPPS. w Sejmie

SEKRETARIAT GENERALNY.

Z. P. P. S.

Posiedzenie plenarne Z. P. P. S. odbędzie się we środę, dn. 1 kwietnia, o g. 11 rano w lokalu własnym w Sejmie; obecność wszystkich towarzyszy posłów i senatorów — obowiązkowa.

Prezydium.

„DZIEŃ KOBIEC” W KRAKOWIE

(Od naszego korespondenta).

Akademja „Dnia Kobiet” w wielkiej sali Domu Robotniczego wypadła imponująco. Lwią część obecnych stanowiły kobiety; uderzała duża ilość dozorczyń i służących domowych.

Przemawiała tow. D. Kłuszyńska, witała burzą oklasków, referując jasno i w ładnych słowach socjalistyczny program kobiecy.

Po mowie nastąpiła śliczna część artystyczna, zorganizowana całkowicie przez krakowski oddział TUR.

Obecna.

SĄD APELACYJNY ZŁAGODZIŁ ZNACZNIE WYROK

W STOSUNKU DO B. POS. PRAGI

W Sądzie Apelacyjnym rozpatrywano wczoraj sprawę b. posła z „Wyzwolenia” Władysława Pragi, skazanego przez Sąd Okręgowy w Suwałkach z art. 122 (za opór władzy, co przejawiało się w tem, że b. poseł Praga nie rozwiązał wiecu, mimo żądania policji) na 1 rok więzienia, zastępującego dom poprawy.

Sąd Apelacyjny zmienił wyrok, skazując Pragę na 3 miesiące z zawieszeniem na 1 rok.

Obronę b. posła Pragi wnosili adw. adw. Śmiarowski i Graliński.

WIEZIEN BRZESKI b. poseł Palijew wypuszczony ZA KAUCJĄ

Sąd Okręgowy we Lwowie uchwalił w ub. sobotę, zgodzić się na wypuszczenie na wolność za kaucją 6.000 zł. b. posła ukraińskiego Dymitra Palijewa, b. redaktora „Nowego Czasu”, przewiezionego w listopadzie ub. roku do więzienia w Brygidkach we Lwowie z Brześcia.

DAŻENIE DO REPUBLIKI MANIFEST HISZPAŃSKIEGO ŚWIATA PRACY

Madryt 24 marca (PAT). Stronnictwo socjalistyczne i generalna unia pracowników opublikowała manifest, stwierdzający m. in., że Hiszpania znajduje się w walce z ustrojem monarchistycznym, gwałcącym konstytucję i że osiągnięcie ustroju republikańskiego jest w obecnej chwili najwyższą aspiracją narodu hiszpańskiego.

TANI TYDZIEŃ KSIĘGARNIA ROBOTNICZA

Warszawa, ul. Warecka 9

tel. 229.70. P. K. O. 1228

Przygotowała

wielki wybór książek

i broszur po cenach

znacznie niższych.

Sprzedaż trwać będzie od dn. 21. III do 4. IV r. b.

Na żądanie wysyłamy cenniki tanich książek.

W SPRAWIE „NAGRODY LITERACKIEJ M. ŁODZI” OŚWIADCZENIE PREZYDENTA TOW. ZIEMIĘCKIEGO

Zwrócił się do mnie „Związek Zawodowy Literatów Polskich”, w imieniu wszystkich zrzeszeń literackich, z prośbą o wyjaśnienie, jakie są zamierzenia samorządu łódzkiego w sprawie nagrody literackiej m. Łodzi.

Udzieliłem Związkowi jaknajbardziej szczegółowych wyjaśnień co do genezy, motywów i treści zamierzonej reformy nagrody.

Ponieważ zaś nowy projekt nie jest jeszcze zatwierdzony przez żadną miejską instytucję, oświadczyłem w liście iż wszelkie opinie zrzeszeń literackich, gdyby zostały nadesłane, rozważone zostaną z całą uwagą. Wobec tego, narażę prawnie, wycofuję się z polemiki prasowej dla której otwiera pole nowy artykuł p. Kaden - Bandrowskiego w Nr. 80 „Gazety Polskiej”. Chciałbym ażeby nastąpiła spokojna i rzeczowa wymiana zdań pomiędzy przedstawicielstwem literatów z jednej, a samorządem z drugiej strony. Nie chciałbym zaś podniecać „wrzawy”, według określenia p. Kaden - Bandrowskiego, podniesionej lookoła tej sprawy.

Bronisław Ziemięcki,
Prezydent m. Łodzi.

AWANS P. KAWECKIEGO

W Monitorze Polskim z dnia 23 b. m. ukazało się postanowienie Pana Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1931 roku o nominacji naczelnika wydziału w IV st. s. Henryka Kaweckiego, dyrektorem departamentu w dotychczasowym IV stopniu służbowym w Ministerjum Spraw Wewnętrznych.

ZNÓW JEDEN DYGNITARZ „SANACYJNY” ucieka do ciężkiego przemysłu

Górny Śląsk i jego ciężki przemysł już od 9-ciu lat jest terenem, na który uciekają wszelkiego rodzaju dygnitarze państwowi. Wabikiem są tu niesłychanie wysokie pensje.

Obecnie znowu na generalnego dyrektora nowozawartej Ogólnopolskiej Konwencji Węglowej został definitywnie powołany dyrektor departamentu inż. Cybulski, który stanowisko to obejmuje od 1 kwietnia.

Prof. Balzer laureatem nagrody naukowej Warszawy

Na onegdajszym posiedzeniu Sądu Konkursowego, które się odbyło pod przewodnictwem wiceprezesa Rady Miejskiej p. Wilczyńskiego, postanowiono tegoroczną nagrodę naukową m. Warszawy w wysokości 15.000 zł. przyznać prof. Oswaldowi Balzerowi.

„ATENEUM” — JEST TEATREM LUDZI PRACY

Przeciw własnej stolicy!...

SOJUSZ THIERSA Z BISMARCKIEM. NOWE DOKUMENTY Z DZIEJÓW PARYSKIEJ KOMUNY

Niedawno wydrukowałem w „Robotniku” obszerny artykuł wstępny, poświęcony 60-iej rocznicy Komuny Paryskiej (z r. 1871). Wspominałem tam o tem, że Komuna paryska — jako rewolucja robotnicza — wybuchła 18 marca w chwili, gdy niemieckie wojska stały jeszcze pod Paryżem. Jedną z głównych przyczyn wybuchu było oburzenie na zdradę i niezdolność francuskich „wodzów” w rodzaju Napoleona III, czy Mac Mahona. Głowa ówczesnego francuskiego Rządu Thiers uciekł z całą reakcją do Wersalu. I stała się — pisałem — rzecz znamienita: oto Bismarck(!) odstąpił Thiersowi(!) 40 tys. francuskich jeńców(!) celem sformułowania armii przeciw zbuntowanemu Paryżowi(!). Tak dwa wrogie nacjonalizmy — jeszcze podczas okupacji okolic stolicy! — podały sobie ręce, gdy podniósł na chwilę głowę wspólny wróg — proletarijat... Oto komedia burżuazyjnego nacjonalizmu!

Te epizody są naogół mniej znane, bo burżuazyjni historycy nie lubią o nich pisać... Tymczasem bolszewicy w ostatnich numerach „Izwestij” publikują nader ciekawe nowe dokumenty archiwalne, właśnie o tych znamienitych epizodach. Mianowicie — listy rosyjskiego radcy legacyjnego w Paryżu (podczas Komuny oczywiście w Wersalu) Okuniewa do ministra spraw zagranicznych Ro-

Zamach na autonomię wyższych uczelni PO NARADACH PROFESORÓW „SANACYJNYCH”

Początkowo krążyły tylko pogłoski o tem, że „sanacja” dąży do zniesienia lub ograniczenia autonomii wyższych uczelni. Pogłoski te, znalazły potwierdzenie w obradach „sanacyjnych” profesorów, którzy przez dwa dni delibrowali nad zagadnieniem „reformy” życia akademickiego.

Skąd sprawa ta raptem stała się kwestją, dla której zbierają się specjalnie wychowawcy pokoleń akademickich, jednego tylko kierunku politycznego?

Nie jest to rzeczą przypadku.

Wyższe uczelnie, dzięki całkowitej ich niezależności od politycznego wpływu „sanacji” — są jeszcze jednym z nielicznych terenów, gdzie niezależna myśl naukowa posiada obiektywne możliwości rozwoju.

Wyższe uczelnie, zwłaszcza społeczeństwo akademickie było i jest niewdzięczną glebą, na której ziarna „sanacyjne” absolutnie nie wschodzą.

Nic też dziwnego, że „sanacja” obecnie przypuszcza szturm do wyższych uczelni, chcąc ująć w swoje ręce „rząd” nad duszami akademickimi.

To jest jedna strona zagadnienia, wtórna sprawą jest dążenie podporząd-

PO SESJI

Marszałkowie Sejmu i Senatu pp. Światłowski i Raczkiewicz udali się wczoraj na Zamek gdzie zostali przyjęci przez p. Prezydenta Rządy, któremu złożyli sprawozdanie z przebiegu prac obu Izb podczas ubiegłej sesji budżetowej.

„PREZES HONOROWY”

Znany jest już Mieczysław Kryliko z powiatu opatowskiego, który ograbił Oddział Związku Zawodowego Rolnych RP., o co ma sprawę w Sądzie.

Jest on oskarżony o zwykłe złodziejstwo.

Podkreślaliśmy też, że dziwny jest stosunek władz miejscowych do tego piaszka, który chcąc uchronić się od odpowiedzialności karnej, zarejestrował nowy „Związek” rządowy, uważając, że jest to najpewniejszy sposób uzyskania bezkarności.

Może ma i rację, bo dowiadujemy się z najpewniejszych źródeł, że w dniu 21 stycznia r. b. Zarząd tak zwanego „gospodarczego” Związku Robotników Rolnych w Ostrowcu wybrał honorowym przewodniczącym p. starostę Kauckiego obok więc defraudanta Kryliki będzie zasiadał, jako honorowy przewodniczący starosta powiatowy. Dziwne są pojęcia o praworządności w naszych czasach. Nie wiemy tylko czy informacje nasze są ściśle co do tego, że ponoć pan starosta Kaucki przyjął funkcje honorowego przewodniczącego, ba, nawet przyrzekał wszelką pomoc „Związkowi”, którego sekretarzem jest defraudant Kryliko.

kowania wiedzy interesom doraźnym „sanacji”.

Konferencja profesorów uniwersytetów, członków BB. większą część obrad poświęciła zagadnieniu opanowania umysłów młodzieży akademickiej i zdołaniu wpływu ideowego na tę młodzież.

Po stwierdzeniu, że „sanacyjny” kierunek wychowawczy, który reprezentuje na wyższych uczelniach „Legion Młodych” — bankrutuje, że nawet bezbarwny „demokratyczno - sanacyjny” kierunek nie reprezentuje absolutnie żadnej siły — doszli do wniosku „sanatorzy” — że konieczne jest zastosowanie „nowych” środków wychowawczych.

Ta „nowa” metoda wychowawcza, nie jest wcale nową, ale jedyną, jaką mogą oni rozporządzać w tej chwili.

„Reformy” nad któremi radzili profesorowie sprowadzają się do trzech zasad:

- 1) zmniejszenie kompetencji rektorów;
- 2) wprowadzenie komisarzy rządowych dla opieki nad młodzieżą akademicką i jej stowarzyszeniami;
- 3) ograniczenie kompetencji sądownictwa uniwersyteckiego.

Zasady te noszą charakter reform wybitnie

politycznych.

Zmniejszenie kompetencji rektorów — jest wstępnym krokiem, prowadzącym do mianowania rektorów przez Rząd, wślad za tem pójdzie zwalnianie niewygodnych politycznie profesorów.

Za wzorem faszystowskich Włoch i Litwy, gdzie rektora uniwersytetu mianuje rząd, i u nas kielkuje projekt zastąpienia na okres trzech lat rektora i senatu akademickiego — mianowaniami.

Również przewidywane są zmiany w dotychczasowym systemie obsadzania

katedr profesorskich. Ma się ono odbywać w drodze konkursu, o którym decyduje komisja ministerjalna, mianowana z pośród profesorów. Komisja ta przedstawiać będzie Rządowi trzech kandydatów, z których Rząd mianuje profesora. W ten sposób, dotychczasowa zasada przedstawiania kandydatów przez rady wydziałowe zostanie przekreślona, a tem samem wpływ profesorów na obsadzanie katedr fachowymi siłami zmniejszy się.

Tego rodzaju „reforma” doprowadzi w skutkach do obniżenia poziomu naukowego wyższych uczelni, bowiem możliwe są wypadki, że profesorem np. badania mózgu zostanie nie wybitny o europejskiej sławie docent berlińskiego uniwersytetu, a miernota naukowa, „zorganizowana” w B. B.

Wreszcie koroną wszystkiego jest projekt dyscyplinarnego zwalniania profesorów.

Przy pomocy tak zorganizowanego kompletu profesorów, łatwo będzie osiągnąć cel istotny t. j. bezpośredni wpływ na wiedzę i naukę i naginania jej dla celów „sanacyjnych”.

Punkt ciężkości leży jednak w dążeniu do opanowania akademickich organizacji.

Plany i projekty „sanacji” słusznie zakwalifikowane zostały, jako zamach na autonomię wyższych uczelni.

Śmiało można powiedzieć, że jest to zamach na niezależność nauki, który poprzedzony zostanie zamachem na autonomię wyższych uczelni.

W obronie niezależności szkół akademickich stanie nie tylko młodzież studująca i profesorowie, ale cała opinia publiczna, która rozumie, że nauka musi być czynnikiem ponad walką polityczną stojącym, że winna być ona przedewszystkiem dźwignią kultury i postępu.

A. O.

Drożdże są niezbędne dla życia ludzkiego

Do wypieku chleba, bułek i ciast.

Jako środek odżywczy — do zup, jarzyn i sosów.

Jako źródło witamin.

Jako środek leczniczy.

Książeczkę z przepisami o używaniu drożdży przesyłamy bezpłatnie.

Zrzeszenie Producentów Drożdży Sp. z o. o.
Warszawa, Zielna 21.

PRZEGLĄD PRASY

Unja celna Niemiec z Austrią.

Wiadomość o zawarciu unji celnej między Niemcami a Austrią podzielała elektryzującą na naszą prasę burżuazję.

Prasa endecka bije na alarm; szydzi z Paneuropą, która — jej zdaniem — byłaby Mitteleuropą (Europa środkową) pod panowaniem Niemiec; atakuje politykę zagraniczną Rządu, zarzucając mu brak przewidywania. „Gazeta Warszawska” ma przytem za złe Rządowi że zaniedbał sprawy rozwoju stosunków handlowych z Rosją.

Jest w tem dużo racji.

Prasa sanacyjna jest wyraźnie zaskoczona.

„Kurier Poranny” stara się wyszukać rozdziewek między Berlinem a Wiedniem z powodu przedwczesnego ujawnienia układu ze strony Niemiec; niepokoi się o los Czechosłowacji, lecz przeźornie wstrzymuje się od rad; wyraża nadzieję, że stosunki polsko - austriackie nie ulegną zmianie.

„Czas” i „Kurier Polski” uważają układ austro - niemiecki za odpowiedź na układ morski Anglii, Francji i Włoch; twierdzą, że krok Niemiec i Austrii godzi najdotkliwiej we Francję. Ale „Czas” przy okazji wytyka Francji błąd, popełniony przez stworzenie Austrii i Węgier niezadowolonych z samodzielnego bytu. Jeśli tak, to „Czas” usprawiedliwia układ niemiecko - austriacki i niebardzo przekonywająco brzdąci „Czasu”, by Polska najlojalniej pomogła innym państwom do „odwrócenia tego znacznego niebezpieczeństwa, jakie się tak niespodziewanie na wspólnym horyzoncie zarysowało”. „Czas” nie wyjaśnia jednak, z kim Polska ma tu wspólny horyzont i na czym polega ta wspólność.

Zamach na autonomię szkół wyższych.

O gotującym się zamachu na autonomię szkół wyższych doniosła pierwsza prasa endecka. Min. Kosiński zaprzeczył tym doniesieniom, nazywając je „wyssaniem z palca kłamstwem”. Ale ten sam „Kurier” krakowski który podał to zaprzeczenie, umieścił następnie artykuł, potwierdzający doniesienia prasy endeckiej. Sanacyjny organ krakowski w dosadnych słowach określił plany sanacji, jako wznowienie „tradycji”. Nowosilcowa i jako naśladowanie Mussoliniego. Za to otrzymał zatrute ukaszenie od innego sanacyjnego pisma, „Kurjera Porannego”.

Prawda jest ta, że zamach na autonomię wyższych szkół istotnie przygotowuje się. Świadczy o tem uchwała 64 profesorów - „zarliwców” — jak ich nazywa „Kurier Ilustr.” — którzy dwa dni obradowali w Warszawie, celem „uzgodnienia nauki z „ideologią” Piłsudskiego. W uchwale tej jest mowa o potrzebie „uzgodnienia niektórych przepisów, dotyczących ustroju szkół akademickich” z postulatami „ideologii”, zwłaszcza wobec „daleko posuniętej przebudowy szkolnictwa i bliskiej już reformy konstytucji (!?)”.

Na jesieni ma się odbyć drugi zjazd dla dalszej „wymiany myśli i ustalenie wspólnych dyrektyw”.

Plon sesji.

„Naprzód” ujmuje bilans sesji budżetowej lapidarnie w 4 punktach: 1) kagańcowy regulamin obrad, 2) ustawa alkoholowa, by przez rozpijanie ludu dojść do równowagi budżetowej, 3) budżet deficytowy i nierealny, 4) dążenie do zniesienia konstytucji i zastąpienia jej despotyczną dyktaturą nie doprowadziło tej sesji do rezultatu.

Jest jeszcze w Polsce dużo do zburzenia, do zdeorganizowania, do zmarowania i do znieprawienia. Sanacja ma zatem przed sobą jeszcze dużo zadań.

B.

AGITATORZY W ROLI KOMISARZY KAS CHORYCH

„Słowo Pomorskie” donosi, że komisarzami Kas chorych na Pomorzu są mianowani agitatorzy „Strzelca” (np. w Tczewie). Władze kas powiatowych są rozwiązywane i niema już prawdopodobnie na Pomorzu Kasy, gdzieby nie urzędował komisarz.

walki z proletariatem stolicy!

Czytajmy dalej. Okuniew donosi, że z tych 40 tys. jeńców Thiers użyje tylko 25 tys., bo część jeńców się nie nadaje. A potem pisze:

„Pan Thiers mówił z wielkim uznaniem o stosunku do niemieckich władz wojskowych(!). Powiedział mi, że władze natychmiast (!) zaproponowały mu pomoc moralną i materialną dla przywrócenia porządku w Paryżu. Tę pomoc dorzucił, bo francuski rząd był w stanie sam poczynić potrzebne zarządzenia. Natomiast z uznaniem Thiers skoryzystał z innego rodzaju pomocy, zaproponowanej przez gen. Fabrycego (saski generał niemiecki, niemiecki gubernator Wersalu, kierownik niemieckiej armii okupacyjnej Cz.), mianowicie z prawa przejścia przez terytorium, zajęte przez wojsko niemieckie, — a to dla rządowych oddziałów, kierujących się ku Paryżowi, oraz z prawa skoncentrowania w stolicy armii w liczbie ponad 40 tys., wbrew warunkom tymczasowej konferencji pokojowej”.

Ciekawy obrazek, nieprawdaż? Reakcyjny rząd Thiersa spiskuje z wrogiem, stojącym u bram stolicy, — przeciwko własnej stolicy! Rząd naturalnie — a jakże! — wysoce „narodowy”! I uzyskuje od wroga: 1) 40 tys. jeńców; 2) prawo przejścia przez strefę okupacji; 3) prawo skoncentrowania w stolicy wielkiej armii. Bo Bismarck z Fabrycem nie boją się rządu „narodowego”, nie boją się niezdolnego Mac Mahona, nie boją się armii w rękach Thiersa, — gdyż wiedzą, że przeciwko

Niemcom te wojska nie pójda. Boją się Robotników stolicy — i dlatego pomagają Thiersowi.

Cóż dalej pisze „czcigodny” radca carski do Górczakowa i cara? Pisz, że p. Thiers się waha, bo nie wie czy ma iść do ataku na Paryż, czy też zastosować, jeśli się da, przekupstwo. Na wypadek, gdyby Thiers zdecydował się na dłuższe oblężenie, należałoby — pisze porozumiec się z Niemcami, aby na swoich liniach blokade (głodową) prowadzili także Niemcy. P. Radca jest pewien, że Niemcy pod tym względem chętnie pomogą, „wnioskując z dotychczasowej przychylniej postawy generała Fabrycego”.

Ten cały obraz warto sobie dobrze zapamiętać. Burżuazja wymyśla na Międzynarodówkę robotniczą, ale tam gdzie chodzi o jej własny interes klasowy, tworzy prawdziwą „Międzynarodówkę” zdrady — wobec własnego narodu. Ten obraz materialnego i moralnego sojuszu „wrogów” — cara, Bismarcka i Thiersa; — ten obraz Mac Mahona (później pretendenta do dyktatury i zamachowca), który zwrócił się do Sedanie przez Niemców szpadę skwapliwie oddaje do dyspozycji Thiersowi — przeciw stolicy kraju, ten obraz flirtu Thiersa z niemieckim generałem Fabrycem u bram osaczonych jeszcze Paryża, — warto sobie dobrze zapamiętać!

Kazimierz Czapinski.

Proces o zajścia toruńskie

z dn. 14 września przed Sądem Apelacyjnym

STRESZCZENIE PRZEMÓWIEN OBRONCÓW BARCIKOWSKIEGO, BURKA I OSSOWSKIEGO

Ostatnie słowo tow. Rusinka

Przed kilkoma dniami odbył się, jak wiadomo, przed Sądem Apelacyjnym w Toruniu proces o manifestację wrześniową w tymże Toruniu *Związek Obrony Prawa i Wolności Ludu*. Ze względów technicznych nie mogliśmy dać od razu dokładnego sprawozdania. Dziś to czynimy tembardziej, że mowy obrońców, głębokie w treści, zawierają myśli trwałe o dużym ogólnym znaczeniu. Red.

MOWA ADWOKATA BARCIKOWSKIEGO

Wysoki Sądzie. Panowie Sędziowie. Warunki obecnego bytu polskiego, daleko odbiegły od czasu powstania przepisów kodeksu niemieckiego, traktujących o zbrodni stanu i rozruchach. Przepisy te stworzył duch wrogi polskości, pisała je ręka zaborcy. Były one dla nas zaporą w walce o Niepodległość. Pan Prokurator, zapominając o ich genezie historycznej, w 12-tych roku niepodległości Polski buduje na nich swój akt oskarżenia. Żyć dziś kategoriami myślowymi przeszłości, kategoriami w dodatku wrogimi dla samodzielnego bytu polskiego nie możemy, to stałoby w wyrażeniu sprzeczności z treścią, jaką zawiera w sobie pojęcie „jus“ (prawo). Intencją zaborcy było, by Polak, jako jednostka, nie odgrywał żadnej roli w życiu zbiorowym; dziś Konstytucja ustaliła prawa i obowiązki obywatela, żądając od niego aktywności, inwencji w organizowaniu życia społecznego i państwowego. Zagwarantowała mu prawo protestu. Motorem rozwoju społecznego zawsze była i po wszystkie czasy będzie negacja rzeczywistości. W istocie przeczenia tkwi prawo ewolucji zbiorowej, protest jest dźwignią ruchu i życia i niezbędnym warunkiem urzeczywistnienia tej heraklitowskiej idei zmienności wszelkiego bytu i przemiany niższych form w wyższe.

Rozumiał to doskonale Hegel, który w przeczeniu upatrywał główny czynnik rozwoju ludzkości. Protest zbiorowy, jako akt niezadowolenia z biegu wypadków, niezależnie od wywołanych przezeń skutków, zawsze jest krokiem naprzód w życiu narodu. Tu możemy się obejrzeć na przykłady historii, na rewolucje, które może zawierały to zło jedyne, że kłóły spokój współczesny. Nie należy protestów zbiorowych oceniać ze stanowiska zakłócania spokoju publicznego, lecz ze stanowiska ich słuszności. Żądania w nich wyrażone, mogą być albo wykładnikiem nowych idei, albo obroną praw nabytych. W danym wypadku, mamy do czynienia z obroną praw, zawarowanych obywatelom przez Konstytucję. To jest podłoże, na którym wyrosło niezadowolenie i spowodowało protesty w całej Polsce. Protest taki rozpatrujemy. Sąd winien być wolny od sugestii, w jakie obfituje oskarżyciel publiczny, który tak wyraziście akcentuje pewne momenty z dnia 14-go września ubiegłego roku. Akcenty te należy wyliczyć.

O sztandarach, unurzanych we krwi, na ulicach Torunia mówił Pan Prokurator niepotrzebnie, bo tej krwi wiele nie było, a czerwona barwa sztandaru nie podkreśla bynajmniej instynktów krwiożerczych P. P. S., — ta barwa, to krew męczenników z lat minionych i symbol walki o prawo do życia.

Następnie mówca przechodzi do oceny materiału dowodowego i zwraca uwagę na okoliczności, w jakich odbywały się zeznania oskarżonych w policji śledczej. Przypomina słowa zeznającego świadka Łuksa:

„uderzono mnie tak silnie, że nogi nie mogłem przetrzymać, bijakiem uderzono mnie kilkanaście razy w twarz, groźono rewolwerem i pałkami gumowymi. Krzyczano — patrz drabie, tu jest spluwa, zastrzelimy cię jak psa — mów — coś widział, powiedz, że was Rusinek wysłał do Torunia, że wam Rusinek dał rewolwery“.

Dalej mówca opisuje postępowanie policji na podwórzu więziennym, odbijanie nerek oskarżonym, jak to zrobiono z Filipskim, leczonym w szpitalu więziennym.

Następnie rzeczowo oświecił stan faktyczny, nie pomijając żadnego z pośród oskarżonych i oświecając osobę każdego świadka i wartość jego zeznań. Zwraca uwagę, że zeznania świadka starosty Stanisławskiego, zawierają sprzeczności, spowodowane małą zdolnością percepcji.

Historia przejdzie nad wielu zjawiskami życia doby obecnej do porządku.

Ale dotkliwie urazy moralne i fizyczne, jakich doznali oskarżeni wystarczą im na całe życie. Wyrok skazujący utrwaliłby pamięć tych bolesnych przeżyć. Każdy proces polityczny jest wielką raną społeczną, której nie należy drażnić, lecz pieczołowicie goić. Znać panowie sędziowie ponurą historię przeszłości. Przypomnijcie sobie nasze nabrzmiałe bólem serca podczas niedawnych jeszcze lat niewoli, podczas panowania nad nami zaborców. Jak broniliśmy się przed nimi. Morze nienawiści gotowi byliśmy rzucić im w oczy, a każda nowa z ich ręki niesprawiedliwość, podsycała ukrytą w nas chęć zemsty. Jakież inne czynniki pchały do zrzucenia niewolniczych pęt, jeśli nie instynkt samoobrony. Samoobrona stworzyła w nas miłość Ideala, który ukochał się całemu sercem, całym swym uczuciem rozlewem. Prześladowania polityczne, panowie sędziowie, stwarzają zawsze polityczne ideały. Prześladowania polityczne, zapalają umysły i serca, wzniecają w nich pożary.

Odwoluję się do waszego poczucia sprawiedliwości, Panowie Sędziowie, wnoszę o wyrok uniewinniający.

SZEŚĆ MIESIĘCY WIĘZIENIA ZA KRADZIEŻ PIENIĘDZY ZWIĄZKOWYCH

Dnia 23 b. m. przed Sądem Okręgowym w Piotrkowie Trybunalskim odbyła się rozprawa Kłosowskiego Władysława, byłego sekretarza Związku Zawodowego Robotników Rolnych oskarżonego z art. 574 cz. II K. K. o przewłaszczenie 1.462 zł. 98 gr. pieniędzy związkowych.

W wyniku rozprawy, Kłosowski został skazany na 6 miesięcy więzienia.

Również zasądzono na rzecz Związku Zawodowego Robotników Rolnych powództwo cywilne w sumie 1462 zł. 98 gr.

Z SĄDOW

SĄDY PRACY A URZĘDNICY P. K. O.

Urzędnik P. K. O. Józef Dodajewski, zwolniony z posady, złożył skargę do Sądu Pracy o wynagrodzenie za pracowany urlop. Sąd Pracy, a następnie Wydział odwoławczy Sądu Okręgowego, po rozpatrzeniu tej sprawy, orzekł, iż Sady Pracy nie są kompetentne do rozpatrywania spraw urzędników PKO, gdyż PKO jest urzędem państwowym, wobec czego stosunek powoda do PKO jest prawnie - publicznym i jako taki podlega władzom administracyjnym, których instancją ostatnią jest Najwyższy Trybunał Administracyjny.

Sąd Najwyższy uchylił tę decyzję Sądu Pracy i Sądu Odwoławczego orzekając, iż PKO nie jest urzędem państwowym, lecz instytucją państwową, posiadającą osobowość prawną, której stosunek do pracowników podlega przepisom prawa prywatnego, czyli że Sąd Pracy jest kompetentny do rozstrzygnięcia sporów pomiędzy urzędnikami PKO a PKO. I. K.

KARA ŚMIERCI ZA ZAMORDOWANIE ŻONY

Sąd Okręgowy w Wilnie na sesji wyjazdowej w Lidzie skazał Jana Sikorskiego, lat 26, na karę śmierci przez powieszenie za zamordowanie swej żony Aliny.

POŻYTECZNE WYDAWNICTWO SŁOWNIK POLSKO - UKRAIŃSKI.

Dr. Eugeniusz Hrycak — Or. Konstanty Kisilewsky: *Słownik ukraińsko-polski i polsko - ukraiński* ze wstępem uwagami o obu językach i wzorami odmian. Lwów, 1931. Wydawnictwo Księgarni Nauk. T-wa im. Szewczenki we Lwowie, stron XIII + 542, w oprawie. Cena zł. 15.

Słownik powyższy jest pierwszym pełnym słownikiem ukraińsko - polskim, którego brak zdawało odczuwano. Dostosowany do współczesnych wymagań naukowych, posiada od pierwszorzędą wartość praktyczną. Umieszczono w tym tomiku ponad 25.000 słów, dodano wstęp-

MOWA ADWOKATA BURKA

Bez tła politycznego, sprawa rozpoznąć się nie da, celem manifestacji wrześniowej było przeniesienie walki z terenu Sejmu — na teren pozasejmowy. I to jest najistotniejsza boleszka naszego życia. Jeżeli walka ta przeniosła się poza Sejm, to nie wina Sejmu, nie wina manifestantów, lecz wina to tych czynników, które nie pozwoliły walce rozegrać się wśród ścian sejmowych. Wina tych, którzy według rewelacyjnych zeznań Marszałka Daszyńskiego „nie pozwolili pracować wszystkim dotychczasowym Sejmom“.

Dzięki tej walce doszły namietności polityczne w dobie obecnej do najwyższego napięcia. Wszyscy dziś unoszeni jesteśmy przez nurt spienionych wypadków w jakąś dal niepewną, ludzie zarówno z obozu do którego należą oskarżeni, jak i trzeźwiejsze umysły z obozu przeciwnego, zadają sobie pytania jak długo ta smutna „rzeczywistość potrwa“ i dokąd ona nas poniesie. Znaleźliśmy się na powierzchni wzburzonego polskiego życia jako bierna niekiedy masa — a pozornie wydaje nam się, że to my kierujemy wypadkami, podczas kiedy to wypadki nami w rzeczywistości kierują.

W niniejszym atoli procesie — groteskowość sytuacji objawia się jednak w czym innym. Oto oskarżeni, którym się zarzuca zbrodnie rozruchy, a więc robotę wywrotową, stanowią w tej walce o której wspominał Pan Prokurator właśnie te kadry żołnierza, które bronią podstaw istniejącego prawnego porządku rzeczy. I w tym tkwi cała absurdalność sytuacji, stąd płynie cała śmieszność rzuconych w tym procesie zarzutów — wytwarza się jakieś dziwne nieporozumienie prawne, zasadzające się na tem, że oskarżonymi o robotę wywrotową są właśnie ci, którzy w walce o utrzymanie prawa ciężkie ponoszą ofiary, którzy w walce o Sejm, o Konstytucję byli pierwszymi.

MOWA ADWOKATA OSSOWSKIEGO

Niewątpliwie zajścia w Toruniu w dniu 14 września mają tło polityczne. Na ławie oskarżonych dominują członkowie P. P. S.

Rozprawa wykazała, że pierwotnie nie chodziło manifestantom o samo burzenie porządku prawnego, nie chodziło ani o marsz na województwo, czy okupację policji, chodziło poprostu o urządzenie manifestacji. Nie należy sprawy i winy oskarżonych przejskrawiać, choćby ze względu na są-

siada, który wszystko rejestruje podwójnie. Mieliśmy przykry przedsmak sąsiedzkiej życzliwości na ostatniej sesji genewskiej, o zajścia przedwyborcze na Śląsku. W tym wypadku, nie były to czyny ludzi należących do stronnictw opozycyjnych, lecz ludzi, pochodzących właśnie z obozu porządkowego. Więc o zakaz przejścia po ulicach Torunia poszło — o nic więcej. Gdyby nie zakaz policji, gdyby nie to bezduszne wykonywanie poleceń z góry, nie uwzględniające warunków chwili — do smutnych zajść nie doszłoby wcale. Nie można zatem na oskarżonych patrzeć — jako na burzycieli porządku prawnego. Jak się burzy porządek prawny w państwie skutecznie, o tem mówi Montesquieu w swych rozważaniach nad przyczynami wielkości i upadku państwa rzymskiego. Mówi, „iż państwo było skazane na zagładę, skoro jedna partja nie bała się i nie potrzebowała się bać prawa, ponieważ przed jego sankcjami bronił ją władca — podczas gdy druga partja, w tych warunkach nie mogła szanować prawa, gdyż prawo nie dawało jej ochrony“.

Takiego stanu Polsce żaden Polak, i żaden z oskarżonych nie życzy. Wszak na ławie oskarżonych siedzą i tacy, którzy w roku 1918 odbierali zaborcom broń, są i tacy, którzy w 1920 roku walczyli i naratili swe życie, gdy ojczyzna była w największej potrzebie. Mam przekonanie, że oskarżeni pospieszyliby i dziś jak ongiś, bronić kraju.

Czy wiesz, że w każdym URZĘDZIE POCZTOWYM można się UBEZPIECZYĆ NA ŻYCIE P.K.O. (bez badania lekarskiego) w

GŁÓWNY ŚWIADEK OSKARŻENIA W PROCESIE CENTNERSZWERA

OKAZAŁ SIĘ ZWYKŁYM BANDYTĄ

W procesie o zamordowanie Centnerszvera, właściciela kantoru wymiany, niepoślednią rolę odegrał notoryczny opryszek Koltun, który „ujawnił“ rzekomych zabójców wykazał niewinność komych zabójców wykazał niewinność oskarżonych: Stańczyka, braci Pyszków i Agaty Peciak, mimo że Koltun, który odgrywał rolę świadka oskarżenia, starał się wykazać, że oni byli sprawcami morderstwa.

Osoba Koltuna wypłynęła podczas do-

chodzenia prokuratorskiego, które zostało wytoczone urzędowi śledczemu z powodu bicia oskarżonych i wymuszania zeznań siłą.

Koltun, który miał być zbadany przez prokuratora, znikł bez śladu.

Wczoraj Koltun usiłował obrabować handlarza trzodą chlewną Feliksa Olshewskiego, któremu zadał kilka ciosów łomem w głowę. Ujęty przez policję, Koltun został osadzony w więzieniu.

LIBERAŁOMIE ANGIELSCY POPRA MAC DONALDA

Londyn (A. T. E.) 24 marca. Dziś odbędzie się posiedzenie frakcji liberalnej, na którym zapadnie decyzja w sprawie dalszego ustosunkowania się do gabinetu Mac Donalda.

Prawdopodobnie większość frakcji wypowie się za utrzymaniem współpracy z partią robotniczą. Zarząd

partji liberalnej powziął wczoraj uchwałę, która przewiduje poparcie gabinetu robotniczego, oraz utrzymanie zasady wolnego handlu.

Jest rzeczą charakterystyczną, że na posiedzeniu zarządu 4 głosy wypowiedziały się przeciwko wnioskowi Lloyd George'a.

NOWY RZĄD W FINLANDJI

Ryga (A. T. E.) 24 marca. Donoszą z Helsińforsu, że nowy rząd dr. Sunilla stanął przed parlamentem. W deklaracji programowej rząd zapowiada energiczną walkę z ruchem komunistycznym, oraz stwierdza, że będzie dążył do utrzymania porządku i swobod

obywatelskich, występując przeciwko skrajnym elementom. Gabinet dr. Sunilla, w którym są reprezentowane wszystkie stronnictwa mieszczańskie rozporządza w parlamencie większością 2/3 ogólnej liczby głosów.

SPADEK DOCHODÓW W STANACH ZJEDNOCZONYCH

Londyn (A. T. E.) 24 marca. Donoszą z Waszyngtonu, że według obliczeń sekretariatu skarbu wpływ z podatku dochodowego w pierwszym kwartale b. r. wyniosły 350 milionów dolarów czyli o 40% mniej, niż w tym sa-

mym okresie ub. r.

Cyfrы te wskazują, że depresja gospodarcza w St. Zjednoczonych nie została dotychczas przełamana pomimo pewnych oznak zbliżającej się poprawy.

ne objaśnienia gramatyczne, główne zasady pisowni itd. Dbając o jasność, dokładność i przejrzystość, autorzy umieścili obok każdego wyrazu wskaźniki przypadkowania, obok znaczeń głównych znaczenia przenośne, synonimy, zwroty itd., co ułatwi niepomnie uży-

wanie słownika osobom mniej obeznanym z językiem ukraińskim.

Słownik wydano na pięknym beżdrzewnym papierze, czysty i wyraźny druk, wygodny i praktyczny format, piękna i trwała oprawa — oto zalety zewnętrze powyższego słownika.

ODJAZD Z MADERY

FUNCHAN, 23.3. (PAT). Dzisiaj o godz. 17-ej p. marszałek Piłsudski opuścił Funchal na polskim statku wojennym „Wi-

cher”. Panu marszałkowi towarzyszą w drodze pulk. Woyczyński oraz kpt. Lepecki.

ZA ODEZWĘ REPUBLIKAŃSKĄ

Madryt, 23.3. (PAT). Wszyscy oskarżeni o podpisanie odezwy republikańskiej skazani zostali na 6 miesięcy i jeden dzień więzienia. Przewodniczący rady wojennej oraz kilku sędziów zgłosili wnioski w sprawie całkowitego uwolnienia oskarżonych.

Madryt, 23.3. (PAT). W związku z toczącym się procesem oskarżonych o

podpisanie odezwy republikańskiej, studenci urządzili demonstrację przed gmachem Prezydium Rady Ministrów. Policja rozproszyła demonstrantów. Studenci pozrywali odezwy koalicji monarchistycznej, rozlepione na murach uniwersyteckich, oraz odśpiewali „Marsyllankę”.

mógł on osobiście przedstawić budżet Izby Gmin w dn. 14 kwietnia b. r., który to termin jest narażony na prowizoryczność.

SNOWDEN WYZDROWIAŁ

London, 23.3. (PAT). Stan zdrowia kanciera Snowdena tak dalece się poprawił, iż, jak przypuszczają, będzie

Dyrektor piekarni miejskiej p. Klein, ustępuje

Dowiadujemy się, że dotychczasowy dyrektor miejskiej piekarni mechanicznej w Warszawie — p. Klein, pobierający 2.500 zł. miesięcznej pensji — ustępuje z zajmowanego stanowiska.

Na stanowisko dyrektora piekarni powołany został specjalista z Wiedni. Wynagrodzenie nowego kierownika piekarni mechanicznej wynosić ma mniej, niż pobierał p. Klein.

W M. S. Z

W kołach t. zw. wtajemniczonych twierdzą, że na nastąpić niebawem znaczna ilość dymisji i przeniesienia w stan spoczynku na terenie Ministerjum Spraw Zagranicznych zarówno w służbie dyplomatycznej, jak i w służbie konsularnej.

Co wyświetlają kina?

ATLANTIC: „Anna Christie”.
APOLLO: „Kawiarenka”.
CAPITOL: „Serce na ulicy”.
CASINO: „Rozkoszna dziewczyna”.
COLOSSEUM: „Koniec świata”.
COLOSSEUM: (mała sala): „Karjera Cholina”.
FILHARMONJA: „Odkupienie”.
KOMETA: „Apasza”.
MAJESTIC: „Król królów”.
MIEJSKI: „Trzej chrześni ojcowie”.
PALACE: „Z rozkazu księżniczki”.
POLA NEGRI PALACE: „Na Zachodzie bez zmian”.
PAN: „Na Zachodzie bez zmian”.
SPLENDID: „Trójka” z Czechow. STYLOWY: „Na Zachodzie bez zmian”.
ŚWIATOWID: „Marokko”.
TECZA: „Wieczni głupcy”.
UCIECHA: „Złodziej miłości”.
WISLA: „Jak zostać gwiazdą”.
ZNICZ: „Motyl brukowy”.
CRISTAL: „Zemsta czerwoności”.
CZARY: „Indyjski grobowiec”.
FORUM: „Królowa bez korony”.
HOLLYWOOD: „Za winy niepopelnione”.
HEL: „Wiara zwycięża”.
LUX: „Dzikuska”.
KINO „1 ZŁOTY”: „Pod banderą miłości”.
MEWA: „Maska obłudy”.
PETIT TRIANON: „Bez duszy, bez serca”.
PROMIEN: „Trędowata” ze Smosarską.
REWJA: (Mokotowska 73): „Dziki człowiek”.
ROXY: „Golgota uczciwej kobiety”.
SZCZEGÓŁY PROGRAMÓW W OGŁOSZENIACH.

CO SŁYCHAŁ NA ŚWIECIE

400 LAT ISTNIENIA COLLEGE DE FRANCE.

Dnia 18 czerwca br. odbędzie się w Paryżu szereg uroczystości ku uczczeniu 400-letniej rocznicy założenia College de France przez króla Franciszka I. Na uroczystości te będą zaproszone przedstawicielstwa wszystkich uniwersytetów i instytucji naukowych całego świata.

LUDNOŚĆ INDJI

Indje liczą 351 milionów ludności, jak wykazał ostatni spis, co w porównaniu ze spsem z r. 1921 przedstawia wzrost o 10,2%, gdyż ludność Indji w r. 1921 liczyła 319 milionów.

SPADEK WYWOZU SERA SZWAJCARSKIEGO.

Ogólny zły stan ekonomiczny we wszystkich państwach wywarł również ujemny wpływ na wywóz sera ze Szwajcarii. Na rynkach ukazały się imitacje serów szwajcarskich, które wytworzyły silną konkurencję. Ogólny wywóz sera ze Szwajcarii zmniejszył się w porównaniu z r. 1929 o 760.800 kg.

UTWORY SCENICZNE KAROLA H. ROSTWOROWSKIEGO NA SCENACH CZESKICH.

Z okazji pobytu w ostatnich dniach w Pradze Czeskiej sześciu polskich literatów z Karolem Hubertem Rostworowskim na czele, Pen - Klub czeski, oraz Instytut Słowiański zgłosiły im niezwykle serdeczne przyjęcie. Na wydanych na cześć polskich literatów przyjęciach przedstawiciele czeskoświatowego świata literackiego podnosili, że utwory sceniczne Karola Huberta Rostworowskiego nie są jeszcze znane w Czechosłowacji.

Mówcy wyrazili przypuszczenie, że przodujące teatry czeskie postarają się w najbliższej przyszłości wystawić kilka utworów polskiego pisarza.

ŚMIERĆ PREZESA SENATU IRLANDZKIEGO.

Donoszą z Dublinu o śmierci prezesa senatu wolnego państwa irlandzkiego lorda Glenavy, który zmarł wczoraj wieczorem. Zmarły liczył 80 lat.

16.800 OSÓB NA WOLNOŚCI

Donoszą z Delhi, że liczba więźniów politycznych wypuszczonych na wolność w myśl układu wicekróla z Gandhim wynosi 16.800 osób. Prawdopodobnie nastąpią dalsze zwolnienia. Trybunał w Lahore odrzucił żądanie kongresu uchylecia wyroku śmierci przeciwko 3 Hindusom, którzy zamordowali inspektora policji Saundersa. Wyrok będzie wykonany przypuszczalnie jutro.

DZIAŁ LEKARSKI

Dr. Z. FAJNCYN
LESZNO 36

Specjalista chorób wenerycznych, niemocy płciowej i skórnych. Analizy krwi. rzyjm. 9 r. — 9 w. 171

Dr. med. S. JERMOŁOWICZ
SEKSUOLOG

Choroby, niedomoga i zaburzenia sfery płciowej. 157
SZKOLNA 8. Przyjmuje 1—2 i 5—7

Wiadomości z całego kraju

KATOWICE

HARRIMAN MŚCI SIĘ NA ROBOTNIKACH NAWET PO WYRZUCENIU ICH Z PRACY

Kapitalistyczne okrucieństwo!

W ostatnich miesiącach na kopalni „Gischa” w Nikiszowcu zwolniono setki robotników, między nimi są robotnicy starsi, mający już prawo do zabezpieczenia na starość ze Spółki Brackiej w Tarnowskich Górach. Otrzymują stamtąd maksimum do 50 zł. miesięcznie, żyją zatem bardzo nędźnie.

W dodatku kapitaliści nie przestają tych starych weteranów pracy przesłać i obecnie. Ponieważ mieszkają oni „w domach pańskich”, czyli kapitalistycznych, więc Spółka „Gischa” żąda od nich obecnie o 100% wyższy czynsz, aniżeli w czasie gdy pracowali. Robotnicy ci odmówili płacenia tego bezprawnego haraczu, gdyż nie mają z

czego płacić, a poza tem są chronieni przez ustawę o ochronie lokatorów.

Aby więc do reszty obrzydzić resztę życia tym robotnikom, kapitaliści amerykańsko - niemieccy wpadli na szatański pomysł odcięcia im światła elektrycznego. Specjalni funkcjonariusze zostali wysłani do mieszkań i dokonali tego. Mieszkania zatem tych starych robotników toną dziś w ciemnościach.

Centralny Związek Górników, oraz miejscowa P. P. S. postanowiły w tej sprawie interwenjować u władz, a gdy to nie pomoże, trzeba będzie korzystać z drogi sądowej.

Okrucieństwo to oddajemy pod sąd opinii publicznej.

CZĘSTOCHOWA

TŁOK I NIEŁAD PRZY WYPŁACIE ZASIŁKÓW
Są wypadki omdlenia

W ostatnich dniach przy wypłatach zasiłków dla bezrobotnych w barakach — panuje taki tłok i nieład, że kobiety mdleją. Dzieje się to wskutek tego, że zniesiono niektóre punkty płatnicze.

Wskutek ciągłego wzrostu bezrobo-

POMOC LEKARSKA ZA RZĄDÓW KOMISARSKICH

Oto jeden z wielu przykładów, jak traktowana jest obecnie pomoc lekarska w Częstochowskiej Kasie Chorych.

Robotnik K. wezwał lekarza do domu do chorego dziecka, — przyjechał pan lekarz, dr. W., osoba bardzo „reprezentacyjna” na gruncie Częstocho-

cia i wygaśnięcia martwego sezonu, — liczba korzystających z zasiłków wzrasta, lecz nic nie uczyniono w tym kierunku, aby podnieść sprawność wypłat.

Komentarze zbyteczne.

BIAŁYSTOK

ROBOTNICZY BIAŁOSTOCCY PRZECIWKO ZAMACHOWI
NA USTAWĘ O KASACH CHORYCH

W środę dnia 11 b. m. odbyła się konferencja Zarządów Oddziałów w Białymstoku, na której byli obecni przedstawiciele 14 zrzeszonych Zwią-

ków. Konferencja ta uchwaliła ostry protest przeciwko zamachom na ustawę o Kasach Chorych.

ROGOŹNO

BURZLIWY OBCHÓD „IMIENINOWY”

„Chcemy pracy i chleba, a nie galówki!”

„Gazeta Wągrowiecka” podaje opis burzliwego obchodu „galówki” w Rogoźnie. I tam urządzono kontrmanifestację przeciwko „sanacji”. poczem policja przystąpiła do rozpędzania tłumu. Kilka osób zostało poturbowanych, oraz dwóch ranionych białą bronią. Tłum przybrał groźniejszą postawę i, obchodząc wokół Rynku, krzyczał: „Gdzie jest gen. Zagórski?”

W dalszym ciągu — jak donosi „Ga-

zeta Wągrowiecka” manifestację oprowadzali częściowo miejscowi bezrobotni, którzy wznosili okrzyki: „Chcemy pracy i chleba, a nie galówek!” Pod takim hasłem manifestacja przeniosła się z Rynku na ul. Wielkopolską. Tam ponownie policja wystąpiła z białą bronią i znowu kilka osób zostało poturbowanych. Demonstracje anty-imieninowe trwały kilka godzin.

NASZA RUBRYKA

Poszukiwanie pracy

BIURALISTA, lat 26, kawaler, po wyjściu ze szpitala szuka jakiegokolwiek pracy. Zgłoszenia dla W. C. w administracji „Robotnika”.

POSADY szukam, znam ratowe sprawy, stosunki rozległe, załatwiam sprawy sądowe, zajęcia i areszty, referencje. Ogrodowa 8, Coltecki.

STUDENT poszukuje korepetycji ze

wszystkich przedmiotów do klasy 6-tej włącznie i matematyczno - przyrodniczych do kl. 8-ej, również z niemieckiego lub też innego zajęcia. Hortensja 7 tel. 611-97 lub 715-53.

KAWALER, lat 25 sumienny i pracowity z wykształceniem 5-klas. gimnazjum oraz 7-letnią praktyką biurową, poszukuje jakiegokolwiek posady, któraby mu zapewniła spokojną przyszłość. Łaskawe zgłoszenia proszę kierować do Adm. „Robotnika” pod „Pracą”.

ROMAN GUL.

55)

GENERAL BO

POWIEŚĆ.

z upoważnienia autora przełożyła z rosyjskiego
Halina Pilichowska.

35.

W ogródku kościoła Matki Boskiej przy Sądowej czekali na karetę Sawinkow i czterej bojownicy. Boryszański siedział spokojnie na ławeczce. Na drugiej Sazonow tłumaczył szczegółowo Sikorskiemu, jak w razie potrzeby — utopić bombę. Kalajew, stojąc koło drzwi kościelnych, obnażył głowę, zęgnął się. Z pewnej odległości patrzył na niego, wsparty o płot Sawinkow.

36.

W ciągu nocy nic niezwykłego nie zaszło. Poprostu białe noce zwiększały beznadziejność. Ale, jadąc do cara, pragnął Plewe wyglądać rzeźko. I gdy kamerdyner skończył golenie, umył Plewe twarz gorącą i zimną wodą. Po myciu policzki ministra płonęły. Czekał na

naczelnika kancelarii Stürmera.

Stürmer wysoki, łysawy, robiący wrażenie jezuity, wszedł z ukłonem.

— Listy do raportu przygotował pan? — spytał Plewe.

Stürmer wiedział o przejętych listach Wittego i raporcie u cesarza. Pochylając łysawą głowę z przedziałem, powiedział:

— Tak jest, wasza ekscelencjo.

Plewe, zamysłony, bębnił palcami po stole: — tam - tam - tam.

Stürmer stał w oczekiwaniu.

— Pan Witte, — jak gdyby sam do siebie mówił Plewe, — będzie zadowolony. — I nagle Plewe cierpko, krótko roześmiał się. Stürmer roześmiał się akurat tak samo.

— Dla Wittego, wasza ekscelencjo, będzie to jakgdyby eksplozja bomby.

— Witte otrzyma to, na co zasłużył, — powiedział, uśmiechając się złośliwie Plewe i wstał z fotela.

37.

Szarpiąc cugle, ruszyli o 9.30 konie klusem z pod departamentu. Filipow popuścił cugli. Chrupiąc ognistymi nozdrzami, mknęły konie — w nogę — przez Fontankę. I każdy w wietrznym, rannym powietrzu słyszał ostry oddech drugiego.

38.

Bojownicy szli Sadową w odległości 40 kroków od siebie. Droga wiodła przez Angielski prospekt, Drewniany, ku Obwodowemu kanałowi, obok Bałtyckiego i Warszawskiego dworca, poczem bojownicy wyszli na Izmańkowski prospekt — naprzeciw Plewego.

O godzinie dziewiętej minut czterdzięci pięć na Izmańskim prospekcie od strony Wozniesieńskiego ukazała się karetka. Konie pędziły szybko, zamasytym pędem, w nogę, jak rumaki Lucyfera, kare, przesłiznięte zwierzęta. Trzymając się z dala od trotuaru, środkiem ulicy, na łeb na szyję pędziła karetka. Z przodu w otwartym powozie, zaprzężonym w jabłkowate konie, pę-

dził policmajster. Świecąc metalowemi sprzychami z niewiarygodną szybkością obracał nogami Fryderyk Hartman koło lewego tylnego koła karety. Za nim długim sznurem jechali szpicle-rowerzyści. Dorożkami pędzili ajenci i szpicle.

19.

Bojownicy szli szybko. Pierwszy, zlekka zgarbiony, w szerokim płaszczu, szedł Abram Boryszański. On ma odciąć drogę powrotną. Za nim — Jegor Sazonow, z wysoko do góry podniesioną głową, jakgdyby zaraz miał się rzucić naprzód całym ciałem. Dwunastofuntowy pocisk trzymał wysoko na ramieniu. Za Sazonowem lekkiem krokiem od czasu do czasu uśmiechając się, szedł Kalajew, trzymając bombę, jak to bół bielizny. Za Kalajewem, śpiesząc się i nie mogąc nadażyć szedł błady młodzieniec — Sikorski.

40.

Karetka gwałtownie zbliżała się do bojowców. W uszach i piersiach sekundę zdawało się — dzwoniły.

Sazonow usłyszał wyraźne uderzenia kopyt po bruku. I nagle przestało tłuc

serce, zamarł oddech.

„Czy przepuszczają? Głupstwo”, — mamrotał. W tej chwili zauważył Sazonow, że karetka jest już blisko i że na przeciwległej stronie ulicy granatowemi literami wypisano: „Hotel warszawski”

„Czy przepuszczają”. Widział już zbliska pedzące dobrze odkarmione kare konie. Sekunda. Przemkną jak pociąg, jak burza i ukryją się pod ochroną dorożek, rowerzystów. Ale nagle przed kareta miniatra wyrosła dorożka. W dorożce rozwalony siedział młody oficer. Aby, nie zwalniając jazdy, wyminać dorożkę, rzuciła się karetka ze środka prospektu ku chodnikowi. Widać było, jak rudobrody stangret Filipow ściągnął cugle, jak jeden na drugiego wpadły konie w szalonym zakręcie. Sazonow, nie rozumiejąc, rzucił się ku karecie. Na sekundę ujrzał w szybie starca. Starzec szarpał się, zasłaniając rękami. I w spojrzeniu beznadziejnych oczu i Plewe i Sazonow, wyczytali, że u miera. Cylindryczna bomba tłukąc szybko, uderzyła w ręce i oczy ministra.

Z ŻYCIA PARTJI WARSZAWSKA ORGANIZACJA P. P. S.

ŚRODA, 25-go marca.
JEROZOLIMA, godz. 6 wiecz. posiedzenie Komitetu.
WOLA — CZYSTE, godz. 7 wiecz. posiedzenie Komitetu.
GROCHÓW, godz. 7 wiecz. posiedzenie Komitetu.

RUCH KOBIECY

ŚRODA, 25-go marca.
KOŁO KOBIEC DZIELNICY MOKOTÓW, o godz. 7 wiecz. Chocimska 23, zebranie kobiet.

Organizacja Młodzieży T. U. R.

KOMITET WYKONAWCZY — Warecka Nr. 7. W środę, dnia 25 b. m. o godz. 7-ej w. odbędzie się zebranie Komitetu Wykonawczego Warsz. Org. Młodz. TUR. Udział delegatów Kół obowiązkowy.
KOŁO im. L. WARYNSKIEGO (Warecka Nr. 7). W czwartek, dnia 26 b. m. o godz. 8-ej wiecz. ogólne zebranie członków Koła z referatem tow. Przetacznika „Historia Ruchu Zawodowego”.
KOŁO IM. Jaskrowskiego (Chocimska 23). W środę, 25 b. m. o godz. 8-ej wiecz. ogólne zebranie członków Koła z referatem tow. K. Wojciechowskiego n. t. „Potrzeby kulturalne klasy robotniczej”.
ODCZYT TOW. FROELICHA. W sobotę, dnia 28 marca, o godz. 7-ej wiecz., w lokalu dzielnicz. wolskiej P. P. S., Grzybowska Nr. 57, odbędzie się odczyt tow. Froelicha p. t. „Jak robotnik niemiecki zdobywa oswiatę”.
Odczyt będzie ilustrowany przezroczami.

Ruch kult - oświatowy

KONFERENCJA W SPRAWIE OŚWIATY ROBOTNICZEJ. Dn. 25 b. m. w środę, o godz. 7.30 wiecz. odbędzie się w sali konferencyjnej w domu ZZK. ul. (Czerwonego Krzyża 20, III p.), konferencja dyskusyjna z referatem tow. Froelicha p. t. „Historia i kierunki pracy oświatowej robotników niemieckich”. Zarząd T. U. R., Oddz. Warsz., rozciął szereg zaproszeń do osób i organizacji interesujących się oświatą robotniczą. Proszeni są o przybycie zwłaszcza przedstawiciele i działacze organizacji zawodowych.

CO USŁYSZYMY

PRZEZ WARSZAWSKIE RADJO?

NA CZWARTEK.
11.40 — 11.25 Przegląd Prasy. 11.58 — 12.10 Sygnał czasu. 12.10 — 12.25 Płyty gramofonowe. 12.25 — 12.35 Przerwa. 12.35 — 14.00 XXI koncert szkolny z Filharmonji Warsz., zorganizowany przez Wydz. Oświaty i Kultury Magistratu m. st. Warszawy wspólnie z Polskim Radiem. 14.00 — 14.20. „Wielkanoc i wiosna” wygl. p. Marja Ankiewiczowa. 14.20 — 14.40 Komunikat gospodarczy. 14.40 15.00 Odczyt dla maturzystów p. t. „Teorie ewolucji” wygl. prof. St. Sumiński. 15.00 — 15.20 Odczyt dla maturzystów p. t. „Okres dzielnicowy i odrodzenie Polski za Łokietka” (dział „Historia”) wygl. prof. Henryk Paszkiewicz. 15.20 — 15.35 Przerwa. 15.35 — 16.10 „Co każdy Polak o Słasku wieść winien” wygl. prof. dr. W. Ormicki. Transmisja z Katowic. 16.10 — 16.15 Komunikat dla żegluga i rybaków. 16.15 — 17.15 Muzyka z płyt gramofonowych. 17.15 — 17.40. „Jeszcze o niedoli miłych miasteczek” wygl. prof. Mieczysław Limanowski. 17.45 Koncert popołudniowy. Wykonawcy Teodor Kleindinst, Mikołaj Kutrzebski i Stanisław Krzywicki (oboje) oraz Stanisław Nawrocki i Ludwik Urstein (fortep.). 18.45 — 19.10 Rozmaitości. Występ p. Jerzego Rołanda. 19.10 — 19.25 Giełda rolnicza. 19.25 — 19.30 Uwagi i wskazówki dla detektorowiczów wygl. inż. Znaniecki. 19.30 — 19.35 Komunikat Państw. Urzędu Wychowania Fizycznego i Państw. Związku Sportowego. 19.35 — 19.40 Odczytanie programu na dzień następny. 19.40 — 19.55 Prasowy Dziennik Radiowy. 19.55 — 20.00 Płyty gramofonowe. 20.00 — 20.15 P. Marja Znatowicz - Szepeńska wygłosi feljton p. t. „Dawne węzły”. 20.15 — 20.30 Pogadanka radiotechniczna o aparatach odbiorczych i głośnikach wygl. inż. Znaniecki. 20.30 — 21.30 Utwory K. W. Ketelbey. Wykonawcy: Ork. P. R. pod dyr. Stanisława Nawrota, Janina Godlewska (mez.-sopr.) i Ludwik Urstein (fortep.). 21.30 — 22.15. Słuchowisko z Warszawy: „Król Lear” Szekspira w radiofonizacji Z. Marynowskiego. 22.15 Transmisja z Krakowa. 22.30 — 23.00. Komunikaty. 23.00 — 24.00 Muzyka lekka i taneczna z kawiarni „Gastronomia”. Orkiestra pod kier. Henryka Pewznera i Józefa Zusk'a oraz oryginalny zespół cygański pod kier. Karoly Tolla.

18-go marca minęła dziesiąta rocznica pokoju ryskiego.

Czy czytałeś już broszurę
Audrzej Czarńskiego

„OD BORYSOVA DO RYGI”

Znajdziesz w niej dzieje walki proletariatu o wolność i pokój.
Cena 1 zł. Zamawiaj w Księgarni Robotniczej — Warszawa, Warecka 9.

KRONIKA STOLECZNA

POBÓR.

W piątek, w lokalu Dobra 72 winni się stawić poborowi, powołani przez PKU, z komisarjatów: 1, 2, 3, 4, 5, 12 i 26.

REJESTR MIESZKAŃCÓW WARSZAWY.

Od stycznia 1932 r. zaprowadzony zostanie rejestr mieszkańców stolicy. Rejestr ten usunie chaos panujący w dziedzinie ksiąg stałej ludności.

EMERYTURY DLA CZŁONKÓW MAGISTRATU.

Został opracowany przez Magistrat projekt statutu emerytalnego, który uprawnia członków Magistratu do pobierania emerytur w wysokości 30,4% po 6 latach piastowania godności członka Magistratu.

CENTRALIZACJA AKCJI SPOŁECZ- NO - DOBROCCZYNEJ.

Wobec rozwoju Opieki Społecznej, rozważany jest projekt założenia szkoły dla opiekunów społecznych i działaczy na polu opieki społecznej. Jest to pierwszy krok w kierunku utworzenia Centrali organizacji społecznych dobroczynnych.

ODNOWIENIE TEATRU „LETNIEGO”.

Farba ogniotrwała wymalowana została niektóre części teatru Letniego. Wkrótce teatr będzie pomalowany na kolor zielony.

DYFTERYT PANUJE.

Z zestawień Wydz. Zdrowia wynika, że w okresie od 15 do 21 b. m. ilość zachorowań zmalała, natomiast ilość zachorowań na dyfteryt wzrosła o 14 wypadków.

FUNDUSZ EKSMISYJNY.

Jest nadzieja, że będzie utworzony specjalny fundusz eksmisyjny dla osób zagrożonych wysiedleniem wskutek nieplacenia komornego. Zasiłki wydawane będą przez Sekcję walki z bezdomnością.

DZIECI CUDOWNE.

We czwartek o g. 8.15 w lokalu Pol. Tow. Eugeniczny, Nowy Świat 1, dr. Wł. Sterling wygłosi odczyt p. t. „Dzieci cudowne”.

AKADEMICZNE „ŚWIECONE”.

„Bratniak” uniwersytecki organizuje 4-go kwietnia doroczne „Świecone”. Zgłoszenia przyjmuje kierownik kuchni codziennie od godz. 13—14.

POZNAJĄCIE ZAKŁADY OPIEKUNCZE.

Miejskie zakłady opiekuńcze, przytulki i bursy można zwiedzać, ale przedtem należy uzyskać zezwolenie.

ZMIANY MIEJSC POSTOJU.

Auto - dorożkom nie wolno będzie stać i oczekiwać na pasażera na tych ulicach, które przejeżdżają tramwaje i autobusy.

PRZY PRACY

W piekarni przy ul. Ciepłej 7 piekarz 29-letni Michał Urbaniak (Chmielna 82) zranił się w palec lewej ręki.

— W piekarni przy ul. Leszno 48 zranił się w palec lewej dłoni piekarz 20-letni Mieczysław Majman (Nowolipki 65).

TAJEMNICZA DESPERATKA

Nocy ub. na ul. Chmielnej, przed domem nr. 69, gdzie mieści się ambulatorium kolejowe, przechodnie znaleźli na chodniku jakąś nieprzytomną kobietę lat około 40,

chrześcijankę. Lekarz pogotowia stwierdził otrucie kwasem siarkowym. Po przepłukaniu żołądka oliwą, desperatkę w stanie ciężkim przewieziono do szpitala Dz. Jezus.

WYPADEK W JATCE

W hali Mirowskiej, w jatce 25-letni Henryk Garfinkiel, rzeźnik (11-go Listopada 34),

krojąc mięso, zranił się w palec lewej ręki.

SKUTKI PIJAŃSTWA

25-letni Władysław Szadkowski, będąc pijany, upadł na ul. Poznańskiej i zranił się w głowę.

— 30-letni Mikołaj Karpisz, również będąc pijany, upadł na ul. Kapucyńskiej i zra-

nił się w głowę. W obydwu wypadkach ofiarom nadużycia alkoholu udzieliło pomocy pogotowie — pierwszej w 11 komis., drugiej w 2 komisariacie.

ZASŁABNIĘCIE

Na pl. Dąbrowskiego upadł przy skwerku 51-letni Leon Czarkowski (malarz), nigdzie niemeldowany. Lekarz pogotowia stwierdził

ogólne osłabienie i przewiózł P. do szpitala Wolskiego.

ZE SPORTU

DZIŚ IIgi DZIEŃ TURNIEJU GIER OSRODKA WF.

Dziś w sali osrodka wf odbędzie się dalszy ciąg turnieju gier sportowych, koszykowej i siatkówki osrodka wf. Do turnieju zgłosiło się ponad sto drużyn męskich i żeńskich, które podzielono na klasę A, klasę B i niestowarzyszonych. Rozgrywki rozpoczynają się o godz. 18.

ZAWODY LEKKOATLETYCZNE W HALI KATOWICKIEJ.

Ośrodek wf w Katowicach zorganizował 22 b. m. zawody lekkoatletyczne dla początkujących i wprawnych, przyczem ważniejsze wyniki były następujące: Panie: kula — Lubkiewiczówna 9.19; w dal — Mecerówna 429; w wyż i w dal z miejsca — Byłomska 139 i 225. Na drugim miejscu Wasilewska (139

i 224); w wyż z miejsca — Wasilewska 105. Panowie: w dal, w wyż i w wyż z miejsca — Szymura RKS 543, 155 i 129; kula — Tetner 9.74; tyczka — Palton 290; w dal z miejsca — Eichbaum 282.

POSIEDZENIE KOMISJI REWIZYJNEJ Z. R. S. S.

Dziś o godz. 19 w lokalu ZRSS (ul. Florj 1) odbędzie się pierwsze zebranie członków Komisji Rewizyjnej ZRSS.

MISTRZOSTWA KL. A WOZPN.

W mistrzostwach klasy A okręgu warszawskiego odbył się właściwie jeden tylko mecz Marymont - Znicz (5:1) w dniu 15 b. m. W sobotę grają: Gwiazda - Legia 1b i Polonia 1b - Makabi, a w niedzielę Warszawa - Marymont, Skra - Świat i AZS - Znicz.

TEATR i MUZYKA

Dziś w teatrach miejskich Wielki

o g. 8 „Król — kochanek”

Narodowy

o g. 8 „O żonach złych i dobrych”

Nowy

o g. 8 w. „Mam prawo odejść”

Letni

o g. 8 „Noc Sylwestrowa”

TEATR ATENEUM. Czerwonego Krzyża 20. Gra codziennie pełną humoru krotkochwile Baluckiego „Dom otwarty” w doskonałej inscenizacji Perzanowskiej. Udział biorą: Buczyńska, Janicka, Mazarekówna, Danilowicz, Łuszczewski, Poreda, Żeleński oraz cały zespół.

TEATR WIELKI daje dziś komedję muzyczną w 5-ciu obrazach „Król kochanek”.

TEATR NARODOWY. Dziś komedia A. Nowaczyńskiego „O żonach złych i dobrych”.

TEATR LETNI: „Noc Sylwestrowa”.

TEATR NOWY: Dziś i dni następnych „Mam prawo odejść”.

TEATR POLSKI. Dziś sztuka Bernarda Shaw p. t. „Lekarz na rozdrożu”.

PREMJERA „MĘŻA Z GRZECZNOŚCI”. W piątek ukaże się w teatrze Polskim po raz pierwszy krotkochwila A. Abrahamowicza i R. Ruszkowskiego p. t. „Mąż z grzeczności”.

TEATR MAŁY. Codziennie „Koniec i początek”.

TEATR „QUI PRO QUO”. Dziś powtórzenie premiery rewji p. t. „W murowanej piwnicy”.

TEATR „MORSKIE OKO”. Dziś rewja „Sympatia Warszawy” z Zula Pogorzelską.

TEATR NOWOŚCI. Dziś operetka „Róża z Florydy”. Bilety od 1 zł. do 6.50 są nielada atrakcją.

TEATR „WESOŁY WIECZÓR”. Codziennie „Idzie wiosna”.

TEATR REWJI HEL: Codziennie rewje „Na ramie broń”.

TEATR „NOWY ANANAS”. Marszałkowska 114. Rewja „Tata nie wraca” z udziałem całego zespołu.

TEATR REWJI „MIGNON” (Marszałkowska 81b). Rewja artystyczna w 2-eh częściach, 18 obrazach p. t.: „Puścimy się takśówka”.

KINO-TEATR REWJA (Mokotowska 73). Codziennie rewja „Dziki człowiek”.

Z FILHARMONJI. Solistą piątkowego wielkiego koncertu symfonicznego będzie

KINO ATLANTIC

CHMIELNA 33. PO CZ. 6, 8, 10, 15

GRETA GARBO

w arcydziele dźwiękowym

„Anna Christie”

Nad program: Nowy film reżysera RENFRO z cyklu „MÓWIĄCE PSY”.

KINO DZWIĘKOWE MAJESTIC

Nowy-Świat 43. PO CZ. 4, 6, 8, 10.

Niedz. 12, 2, 4, 6, 8, 10.

Najpotężniejsza arcydzieła świata realizacji Cecila de Mille'a. Nowa wersja dźwiękowa w niezwykle bogatej oprawie muzycznej, przy zastosowaniu organów, pięknych chorów i wspaniałych efektów dźwiękowych. UWAGA: Ze względu na podniosły nastrój filmu po rozpoczęciu seansu nikt na salę wpuszczany nie będzie. Ceny miejsc popularne

„FILHARMONJA”

Wspaniały film dźwiękowy reż. genialnego FREDY NIBLO

„ODKUPIENIE”

w/g. LWA TOLSTOJA. W rolach głównych:

JOHN GILBERT, RENÉE ADORÉE, ELEONORA BOARDMAN, CONRAD NAGEL

Bilety bezpłatne i ulgowe nieważne.

KINO-REWJA ZNICZ

Dziś i dni następnych

Najpotężniejszy film świata

„Motyl Brukowy”

w roli głównej Anna May Wong.

NA SCENIE rewja w 14 odsł. „Uj tu wiosna” humor, śpiew, taniec, z udziałem całego zespołu pod kier. I. Truszkowskiego.

Tańce i ewolucje układu Melerwila.

CENY MIEJSC OD 1 ZŁ. 26.

Początek o g. 5 pp., w niedziel. i święta 2 pp.

KINO-TEATR KOMETA

Chłodna 49. Tel. 48-51

„APASZKA”

NA SCENIE

WYSTĘPY ARTYSTÓW

Dźwiękowy Kinoteatr MIEJSKI

Długa 25. Hipoteczna 8

Początek o g. 6.30, w niedzielę o g. 5 p. p.

Dla młodzieży dozwolony

Trzej Chrzestni Ojcowie

Fascynujący dźwiękowiec na tle pow. B. KYNA wł. UNIVERSAL. NADPROGRAMY

Z FILHARMONJI

ERICH KLEIBER.

Na ostatnim piątkowym koncercie symbolicznie Warszawa poznała nową, wybitną indywidualność artystyczną w osobie Ericha Kleibera, kapelmistrza Opery Berlińskiej. Ostatni „Biuletyn koncertowy” podaje dokładne wiadomości o dyrygencie, jego znaczeniu dzisiejszym w Niemczech i w ogóle w muzyce ostatniego dziesięciolecia. Nie będzie ich powtarzać.

Sądząc z V symfonji Beethovena, trzeba stwierdzić wyjątkową, żelazną wprost, siłę, z jaką kapelmistrz prowadził naszą orkiestrę filharmoniczną, wydobywając z niej efekty nowe, arcyoryginalne. Szybkie tempo modernizowały trochę Beethovena, natomiast porównywalność żywością w „Don Juanie” Straussa i „Mistrzach norymberskich” Wagnera. Od pierwszego występu p. Kleiber zdobył u nas entuzjastów dla swojej sztuki.

H. D.

skrzypek Józef Szigeti, który grać będzie dwa koncerty: Mendelssohna i J. S. Bacha. Orkiestrą dyrygować będzie Grzegorz Fitelberg.

JUBILEUSZ MUZYKA. Dn. 26 b. m. o godz. 8 wiecz. w sali Konserwatorium Warszawskiego (Okólnik 1) odbędzie się koncert jubileuszowy Bronisława Strzyżkowskiego w 25-cio lecie pracy artystycznej i pedagogicznej - społecznej.

Udział przyjmują p.p.: M. Trombini - Kazuro, W. Skwarczewska, A. Michałowski, W. Wochniak, prof. Jerzy Lefeld i F. Rybicki oraz połączone chóry Zw. Mazowieckiego: „Duda”, „Drużyna”, „Echo”, „Harfa”, „Hejnał”, „Lutnia”, „Surma” pod dyrykcją Jubilata.

WIECZÓR PIĘŚNI W KONSERWATORIUM. Dziś odbędzie się w sali Konserwatorium wieczór pieśni w wykonaniu Marii Karnickiej (mezzo-sopran) przy współudziale Heleny Frey (sopran).

POLA NEGRI PALACE

Pl. Teatrny Poc. o 6, ost. o 12-ej

W soboty i niedziele początek o 12-ej

Dziś i codziennie

„NA ZACHODZIE BEZ ZMIAN”

według REMARQUE'A

NADPROGRAM: Aktualności dźwiękowe

Aparatura Western Electric.

Kino „WISŁA”

NA EKRANIE: Tanka Nr. 34

vis a vis Cyrku

COLLEN MOORE

w swej najlepszej kreacji

Jak zostać gwiazdą filmową

Na scenie:

ZESPÓŁ CYGAŃSKI

Wielka światowa atrakcja

Ceny od 1 zł. Poc. o 5, w niedziel. o 3 pp.

DZWIĘKOWE KINO UCIECHA

Złota 72, p. 6, 7, 10

Ulubieniec kobiet

HENRY GARAT

jako

„ZŁODZIEJ MIŁOŚCI”

DZWIĘKOWE KINO

„TĘCZA”

Przejazd 9. Poc. 6.15,

Pierwszy na świecie dźwiękowiec

w języku żydowskim

1) WIECZNI GŁUPCY

2) OJ DOKTORZE

3) PIEŚŃ ŻYDOWSKA

DIALOGI I ŚPIEW W JĘZYKU ŻYDOWSKIM.

Kino ŚWIATOWID

Marszałkowska 111

Poc. 4, 6, 8, 10

Pasep. bil. ulg. i bezpłatne nieważne.

„MAROKKO”

MARLENA DIETRICH

i GARY COOPER

Na godz. 10 miejsca numerowane.

NAJTAŃSZE KINO DZWIĘKOWE

COLOSSEUM

Malarstwo japońskie

UTAMARO

Konik polny i mucha na gałązce ogórka. Drzeworyt barwny z albumu „Księga owadów” (1788).

KULT PIĘKNA W JAPONI

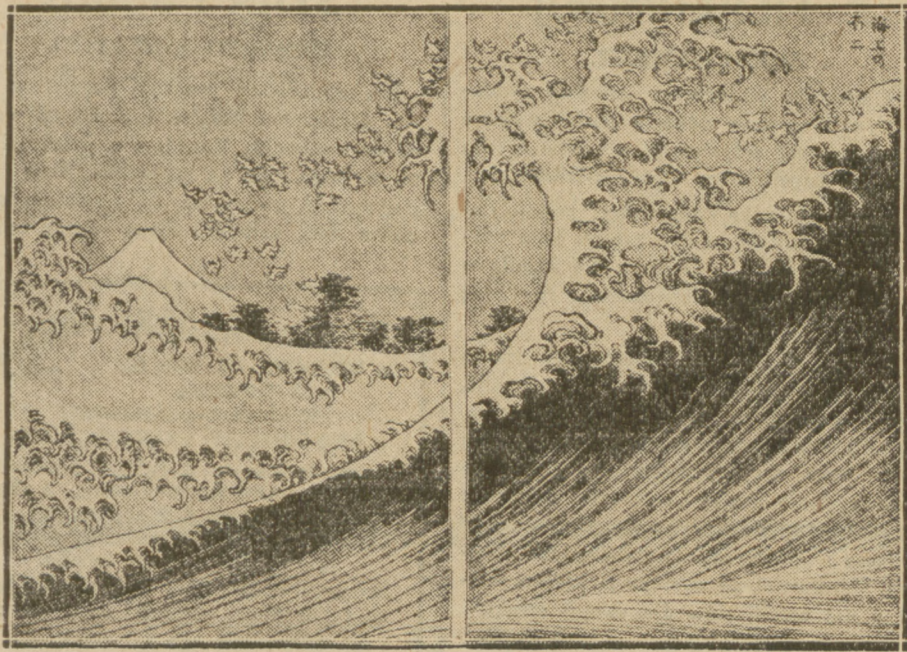
Bodaj w żadnym kraju kult piękna nie jest czymś tak powszechnym, tak przenikającym wszystkie warstwy ludności, jak w Japonii. W żadnym kraju nie ma tylu miłośników teatru, tylu znawców i zbieraczy dzieł sztuki. W żadnym kraju nie zostało tak wysubtelnione estetyczne używanie przyrody.

Piękne pejzaże są otoczone w Japonii taką czcią, jak u nas miejsca cudownych obrazów lub pamiątek narodowych. Oddawna już „znawcy” wyodrębnili trzy „najpiękniejsze” miejscowości w krainie Wschodzącego Słońca. Ustalono dalej osiem „najpiękniejszych” widoków i nastrojów nad jeziorem Biwa. Od niepamiętnych czasów przedmiotem uniesień estetycznych ze strony Japończyków jest również wznoszący się w pobliżu Tokio wygasły wulkan Fudzi.

Innym przejawem wrażliwości na piękno przyrody jest w Japonii kult kwiatów.

W każdym domku japońskim, nawet najbiedniejszym, stoi w „tokonomie” (wnęce, stanowiącej pozostałość dawnego ołtarza domowego), obok świecznika i kadzielnicy, wazon ze świeżymi kwiatami.

Układanie kwiatów w wazonie jest w Japonii sztuką posiadającą swą historię, swych mistrzów, swe podręczniki, swe wzory. Najświetniejszym okresem tej sztuki był w XVII i XVIII. Istniały w niej podówczas dwie szkoły, zwalczające się wzajem, z których jedna uwzględniała bardziej pierwiastek formy, druga zaś właściwości naturalne roślin. — Wysoko stoi również w Japonii sztuka planowania ogrodów.

HOKUSAI

Wulkan Fudzi, widziany z pełnego morza. Z albumu „Sto widoków Fudzi” (1835).

Okresy kwitnienia poszczególnych drzew i kwiatów są w Japonii okresami masowych pielgrzymek do miejsc, w których te kwiaty znajdują się w większej ilości. Istnieją miejscowości słynne ze swych kwitnących wiśni. Inne słyną ze swych gliżyn, ze swych irysów, ze swych azalii, ze swych piwonii, ze swych lotosów, ze swych chryzantemów. Jeszcze inne słyną z tego, że w nich

wcześniej, niż gdzieindziej, zabarwiają się purpurą liście klonu.

CEREMONIA HERBATY

Najpełniejszy wyraz znalazła japońska kultura estetyczna w t. zw. „ceremonii herbaty”. Ścisłe określona jest ilość gości, którzy biorą udział w tej ceremonii, ściśle określony jest sposób, w jaki zbierają się i zachowują. Szczególnie piękny obraz wisi dnia tego w „tokonomie” i szczególnie starannie są ułożone kwiaty. Goście, pijąc herbatę, chwala przy pomocy dobranych słów i zwrotów zalety czary, w której znajduje się napój, szlachetny kształt kadzielnicy, sposób ułożenia kwiatów w wazonie i obraz w „tokonomie”. Zbiorowa kontemplacja obrazu, wspólne pogrążenie się w jego piękno stanowi punkt szczytowy całej uroczystości.

DZIEJE MALARSTWA JAPANEJSKIEGO

Początki malarstwa japońskiego sięgają w VII po Chr. Z drugiej połowy w. VII lub pierwszej VII pochodzą monumentalne, pojęte w duchu wczesnego buddaizmu japońskiego freski Złotej Hali w Horyui pod Nara. Podobnie, jak w malarstwie europejskim, zmieniały się w malarstwie japońskim w ciągu wieków szkoły i kierunki, różniące się między sobą stosunkiem do różnych prądów i tradycji artystycznych Chin i Indji, tematami, stopniem i rodzajem stylizacji, kompozycją i fakturą (sposobami nakładania farby i prowadzenia pędzla). Rozkwit malarstwa religijnego japońskiego przypada na w. XII i XIII. W w. XVII Japończycy wynajdują drzeworyt i technika ta staje się odąd ulubionym środkiem wyra-

W ciągu krótkiego czasu malarze japońscy doprowadzają drzeworyt barwny do ostatnich granic subtelności kolorystycznej. Mistrzami drzeworytu barwnego są, między innymi, Utamaro i Hokusai.

HOKUSAI

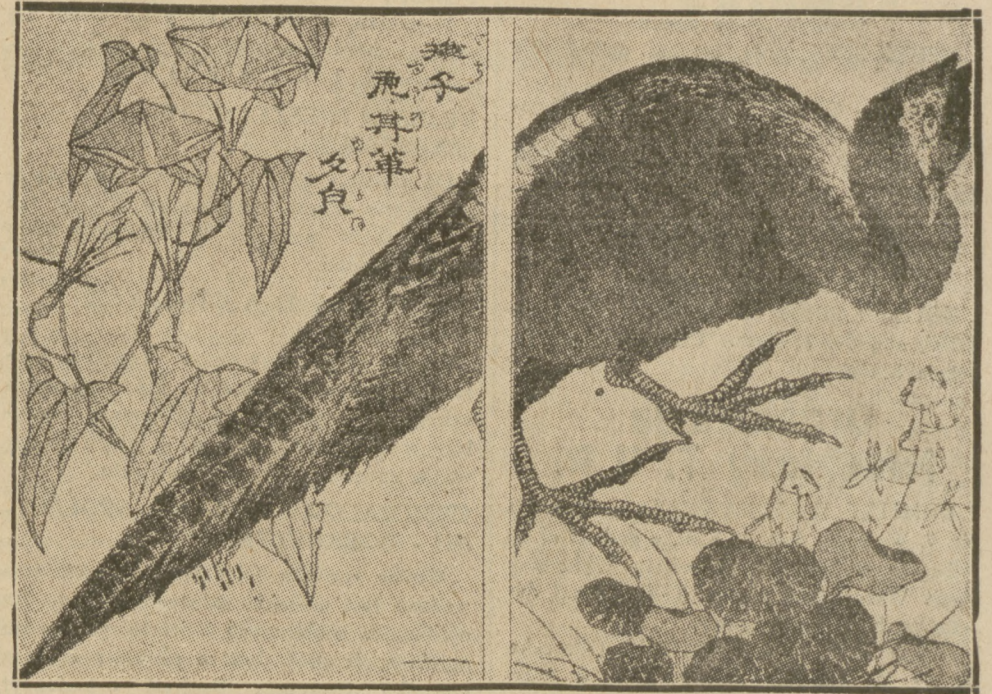
Hokusai (1760 — 1849) był synem ubożego zwierciadnika na jednym z przedmieść Yedo (dawną nazwa Tokio). Od lat najwcześniejszych zarabiał na życie, rysując winiety i reklamy, ilustrując broszury i książki. Opętany furją tworzenia, rysuje od rana do nocy, zapominając o świecie i o potrzebach swego ciała. Niezardany życiowo, niejednokrotnie wyżył się, raz po raz cierpiąc nędzę i głód. W okresie nabujniejszego rozkwitu swego geniuszu musi całymi latami ukrywać się w zapadłych wioskach przed swymi wierzycielami. Nie troszczy się o przyjaźń i miłość, o zaszczyty i sławę: jedyną namiętnością jego życia jest zaciekle pasja doskonałości się artystycznego.

W siedemdziesiątym szóstym roku życia Hokusai spisuje następujące wspomnienie wyznania: „Od mego szóstego roku życia czułem w sobie pociąg do rysowania. Kiedy miałem pięćdziesiąt lat, ogłosiłem już niezliczoną ilość rysunków, ale jestem niezadowolony ze wszystkiego, co stworzyłem przed moim rokiem siedemdziesiątym. Dopiero w wieku siedemdziesięciu trzech lat ująłem w przybliżeniu prawdziwy kształt i naturę ptaków, ryb i roślin. Kiedy będę miał lat osiemdziesiąt, uczynię przeto jeszcze większe postępy; kiedy będę miał lat dziewięćdziesiąt, wniknę w istotę rzeczy; kiedy będę miał lat sto, wzniosę się na pewno na jeszcze wyższy stopień, kiedy zaś skończę sto dziesięć lat, każdy mój punkt, każda moja linia będzie żyła. Wzywam wszystkich, co będą tak długo żyli jak ja, aby się przekonali, czy dotrzymam słowa. Pisane w wieku siedemdziesięciu pięciu lat przeżemnie, niegdyś Hokusai’a, dzisiaj zwane Gwakiyo - Rojin, starzec oszalały na punkcie rysunku”.

Hokusai rysował wszystko, co znajdowało się w jego polu widzenia i co rościło się jego bujni, lubując się zwłaszcza w tem, co koszmarnie i makabryczne fantazji: dwuszałbów samurajów i plebejuszów, aktorów i kurtyzany, ptaki, ryby i kwiaty, wodospady i wulkany, bóstwa buddyjskie, karykatury, groteski, wizje erotyczne, upiory, przywidzenia, halucynacje, ilustracje do romansów, do poezji, do ksiąg dla dzieci, desenie do tkanin, wzory fałdek i grzebieni, projekty mostów i świątyni, szyldy, afisze, winjety, reklamy. Do najpiękniejszych dzieł jego należą dwa albumy z widokami Fudzi — „36 widoków Fudzi” i „100 widoków Fudzi” — przez swą nieskończoną pomysłowość w przedstawianiu z coraz to innego punktu widzenia i w coraz to innym obramowaniu tego samego motywu — góry Fudzi, przez subtelne odczucie nastroju pejzażu, przez niezrównaną jasność i wielkość ujęcia.

UTAMARO

W przeciwieństwie do pochodzącego z pospólstwa, krzepkiego, pełnego werwy i rubasznego humoru Hokusai’a, był Utamaro (1753 — 1806) arystokratą, dekadentem o przeczulonych nerwach i zmysłach, wiecznie żądnym nowych wrażeń i dreszczów. Utamaro rysował z niezwykłą precyzją i wiernością zwierzęta w swej „Księdze owadów”, „Księdze muszli” („Podarkach przepływu”) i „Księdze ptaków” („Księdze stu krzykaczów”); sławił słodkie macierzyństwo (jak u nas Wysocki), przedstawiając wielokrotnie i w różnych odmianach matkę z dzieckiem u piersi; nade wszystko wszakże zasłynął jako kronikarz „Zielonych Domków” i herbaciarni Yoshiwary (czyt. Josziwary — dzielnicy Tokio zamieszkałej przez kurtyzany), jako piewca i chwalcę czarujących, pełnych wdzięku i dystrykcji gejsz o smukłej kibi, wiotkiej szyi, wysoko upiętych włosach, owalnej twarzy, cienkich łukowatych brwiach i maleńkich ustecz-

HOKUSAI

Bazant z powojem i łomikamieniem.

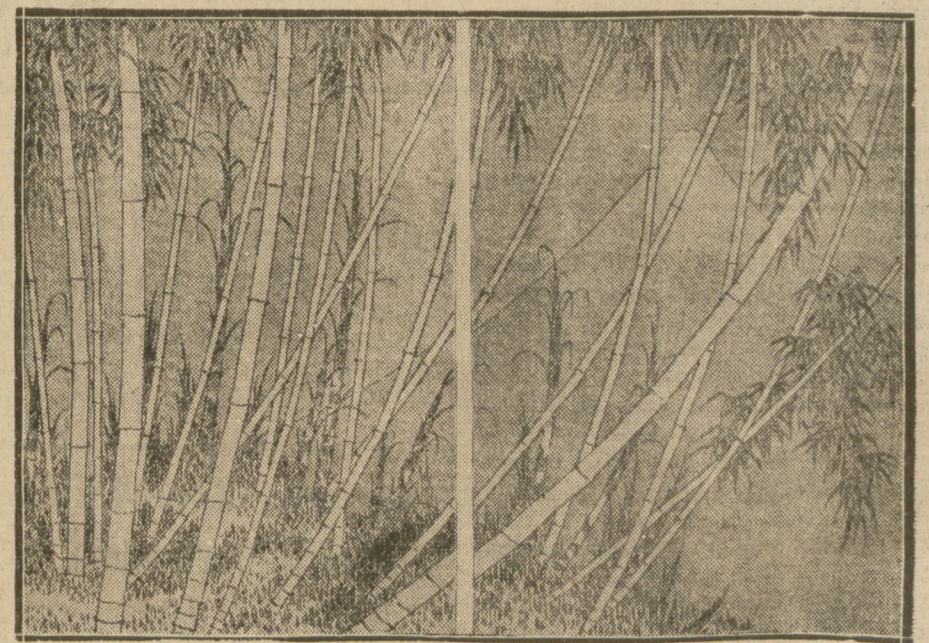
kach. Rysownik misterny i ścisły, zwłaszcza w swych albumach ze zwierzętami, o wielkim poczuciu rytmu i wartości dekoracyjnych rysunku, jest Utamaro zarazem świetnym kolorystą, jednym z najbardziej subtelnych i wyrafinowanych kolorystów wszystkich czasów. Próbował on po kolei wszelkich możliwych harmonii barwnych, kochał się czas jakiś w głębokim błękitcie i znalazł wreszcie wymyślną rozkosz w przełamanych, zczyszczonych zieleniach, bronzach i fioletach, w stłumionych, jakby spłowiałych lub splukanych tonach i półtonach. Wraz z Hokusai’em stanowi Utamaro ostatni wykwit i wydzwięk wielobarwnego drzeworytu japońskiego.

GŁÓWNE RYSY MALARSTWA JAPANEJSKIEGO

Główne rysy malarstwa japońskiego są następujące:

1) **Tradycjonalizm.** Podobnie jak plastyka europejska średniowieczna, malarstwo japońskie VII—XVIII w. jest podporządkowane szeregowi ściśle określonych norm i kanonów. Artysta tworzy w ramach tych kanonów, przestrzegając pilnie sformułowanych w specjalnych traktatach prawideł „pięknego stylu” i „smaku”. Dopiero w w. XVIII cześć dla kanonów stopniowo zanika, malarze silniej przejawiają w sztuce swą indywidualność.

2) **Dekoracyjność.** Każdy rysunek jest dla Japończyka przedewszystkiem piękna arabeska, ornamentem, zdobiącym płaszczyznę. Dba on u silnie o szlachetny rytm linii, o ładny kontur, o malowniczą sylwetę.

HOKUSAI

Wulkan Fudzi, widziany poprzez gaj bambusowy. Z albumu „Sto widoków Fudzi” (1835).

Względem dekoracyjnym malarz japoński podporządkowuje wszystko inne — prawdę anatomiczną, poprawność proporcji i t. d.

3) **Wycinkowość.** W przeciwieństwie do sporych odłamów malarstwa europejskiego, zmierzających do wywołania złudzenia całych zespołów przedmiotów i wszystkich zachodzących między nimi stosunków świetlnych i barwnych, malar-

ze japońscy dają nam zwykle tylko przedmioty odosobnione, wykrawki i wycinki z rzeczywistości, części zamiast całości. Kiedy np. Stanisławski pragnie namalować wschodzący księżyc, maluje wieśniaków przy wieczerzy, chaty, niebo, obłoki i wreszcie sam księżyc. Malarz japoński, pragnąc wywołać czar nocy księżycowej, maluje kawałek lodu bambusowej z dwoma uspiętymi ptakami — na tle ogromnej okraślonej tarczy miesiąca. Kiedy Chelmoński maluje wiosnę, daje rozległy pejzaż z rozlewiskami, z kępami kaczeńców, z borem sosnowym na horyzoncie. Malarz japoński w podobnej sytuacji maluje jedną jedyną bezlistną gałąź kwitnącej wiśni na tle seledynowo - błękitnego nieba.

4) **Względna płaskość i aperspektywiczność.** Malarze japońscy, zwłaszcza dawniejsi, nie dążą do wypukłego brylowatego wymodelowania przedmiotu przy pomocy światłocienia (modelunek taki, wywołujący złudzenie cielesności przedmiotu, byłby w ich oczach czymś nazbyt grubym), nie dają cieni, ani refleksów świetlnych. Postacie ich wydają się przeto płaskie. Nie przestrzegają oni również zasad perspektywy: postacie ich często nie pozostają w żadnym stosunku do tła architektonicznego lub pejzażowego. Wiąże się to ściśle z charakterem dekoracyjnym malarstwa japońskiego.

5) **Szkicowość.** Lekki, pełen brawury i werwy szkic, posiadający jeszcze całą świeżość i bezpośredniość pierwszego wrażenia, jest na Dalekim Wschodzie ceniony nade-

wszystko. — Malarze chińscy i japońscy posługują się przeważnie pędzelkiem z tuszem. Rysunek tuszem nie dopuszcza żadnych poprawek. Każdy szkic musi być przeto położony od razu, co wymaga wielkiej wprawy i pewności ręki. Stąd kult zręczności ręcznej, rzemieślniczej sprawności, wirtuozostwa w malarstwie chińsko - japońskim.

Mieczysław Wallis.

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnoszeniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnoszenia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr. **CENY OGŁOSZEŃ:** Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajne gr. 20, komunikaty i nadesłane gr. 80, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz gr. 20. Poszukiwanie i zaopiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-szpaltowy, układ zwyczajnych — 10-szpaltowy. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Redaktor Naczelny MIECZYSLAW NIEDZIAŁKOWSKI.

Redaktor odpowiedzialny: WACŁAW CZARNECKI.

Wydawca RADA NACZELNA P. P. S.

Odbito w druk. „Robotnika”, Warecka 7.